ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 13. V Praze dne 23. února 1955. Cena Kčs 1,20.

OBSAH:

(22.—24.) 22. Vyhláška ministerstva místního hospodářství, **kterou se vydává statut podniků místního průmyslu**

23. Vyhláška ministerstva místního hospodářství, **kterou se vydává statut podniků komunálního hospodářství.**

24. Vyhláška ministerstva místního hospodářství, **kterou se vydává statut krajských odbytových a zásobovacích základen místního hospodářství.**

Úřední sdělení: Územní změny obcí v krajích Plzeň a České Budějovice.

22.

VYHLÁŠKA

ministerstva místního hospodářství

ze dne 18. února 1955,

kterou se vydává statut podniků místního průmyslu.

Ministerstvo místního hospodářství stanoví se souhlasem vlády podle § 14 zákona č. 105/1953 Sb., o místním průmyslu a komunálním hospodářství (dále jen „zákon"):

Oddíl I.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Podniky místního průmyslu a jejich poslání.

(1) Podniky místního průmyslu jsou formou státního podnikání pro průmyslovou výrobu místního významu. Jejich posláním je uspokojovat ve svém oboru potřeby obyvatelstva a sloužit mu levně, kvalitně a pohotově.

(2) Podniky místního průmyslu provádějí zejména tyto činnosti:

a) vyrábějí spotřební zboží seriově i na zakázku, a to především k doplnění a rozšíření sortimentu výroby ostatních odvětví;

b) vyrábějí stavební hmoty z místních zdrojů, jako cihly, vápno, cementové zboží, štěrk a pod.;

c) vyrábějí jednoduché stroje a zařízení, zemědělské stroje, nářadí a pod.;

d) provádějí, a to především pro obyvatelstvo, opravy a údržbu spotřebního zboží, jako obuvi, oděvů, různých potřeb a zařízení pro domácnost, elektrických spotřebičů, radiových přijímačů a pod.;

e) provádějí pro hospodářské a rozpočtové organisace v oboru působnosti ministerstva místního hospodářství i pro ostatní odběratele opravy a údržbu výrobních prostředků, jako jsou opravy zemědělských strojů, inventáře, nářadí a pod., pokud neobstarávají tyto opravy a údržbu podniky jiných odvětví účelněji a hospodárněji.

(3) Při rozvíjení své činnosti (odstavec 2) využívají podniky místního průmyslu v největší možné míře místních zdrojů surovin, průmyslového odpadu, druhořadého materiálu a nových hmot a vyhledávají nové druhy surovin. Výrobu účelně a hospodárně organisují a rozšiřují, odkrývají skryté reservy a zvyšují produktivitu práce. Své poslání plní kolektivním úsilím svých zaměstnanců.

§ 2.

Způsob řízení podniků místního průmyslu národními výbory.

(1) Podniky místního průmyslu vyrůstají z potřeb lidu, lidu slouží, jsou předmětem jeho zájmu a péče a jsou jím kontrolovány.

(2) Řízení podniků místního průmyslu je svěřeno především národním výborům. Tím se využije mocné síly, kterou národní výbory představují, i jejich péče o to, aby běžné životní potřeby pracujících byly co nejlépe a nejúplněji uspokojovány a kulturní úroveň lidu zvyšována stálým zlepšováním jeho životních podmínek. Národní výbory ve svém obvodu organisují, řídí a kontrolují hospodářství místního významu a neustále zlepšují místní výrobu, starají se o využití všech reserv na svém úseku, zejména nevyužitých výrobních možností a místních zdrojů surovin, a poskytují pracovní příležitost místnímu obyvatelstvu. Na hospodářských výsledcích podniků místního průmyslu jsou národní výbory hmotně zainteresovány.

(3) Při plnění svých úkolů v oboru místního průmyslu se národní výbory opírají o masy pracujících, učí se z jejich zkušeností, využívají a rozvíjejí jejich iniciativu a zapojují je v co největším počtu do své práce. Pozorně si všímají kritiky pracujících a skládají jim účty ze své činnosti.

(4) Řízení místního průmyslu národními výbory umožňuje přihlížet v největší míře k charakteristic-

kým zvláštnostem místních podmínek a potřeb a zároveň spojit místní iniciativu s potřebami a hledisky celostátními.

Oddíl II.

Zřizování podniků místního průmyslu.

§ 3.

Základní organisační zásada.

Vedoucí zásadou pro vnější organisaci podniků místního průmyslu je, aby podniky byly zřizovány podle místních potřeb a hospodářské únosnosti a v rozsahu odpovídajícím povaze provozu, výrobním úkolům, odbytovým možnostem a materiálovým zdrojům.

§ 4.

Okresní podniky.

(1) Podniky místního průmyslu se zřizují zpravidla jako okresní průmyslové kombináty, v nichž je organisována výroba všech nebo většiny oborů místního průmyslu.

(2) Je-li to účelné a hospodárné vzhledem k rozsahu výroby místního průmyslu v určitém oboru, může být pro tuto výrobu v okrese zřízen specialisovaný okresní podnik místního průmyslu (na př. podnik dřevařský).

(3) Okresní podniky místního průmyslu zřizuje okresní národní výbor na návrh rady, podaný se souhlasem rady krajského národního výboru. Okresní národní výbor je pak podniku bezprostředně nadřízen jako vedoucí národní výbor a je za něj odpovědný.

§ 5.

Městské podniky.

(1) Městské národní výbory zřizují podniky místního průmyslu obdobně jako okresní národní výbory.

(2) Je-li hospodářsky účelné, aby místní průmysl v obvodu městského národního výboru a v obvodu okresního národního výboru, jehož sídlo je v krajském městě, byl organisačně sjednocen, zřídí se buď jen městský nebo jen okresní podnik s působností pro oba obvody podle toho, v kterém z obvodů je převážná část provozoven místního průmyslu.

§ 6.

Krajské podniky.

(1) V odůvodněných případech lze zřídit též krajský podnik místního průmyslu, a to jako podnik specialisovaný.

(2) Krajský podnik místního průmyslu zřizuje krajský národní výbor na návrh rady, podaný se souhlasem ministra místního hospodářství. Krajský národní výbor je pak podniku bezprostředně nadřízen jako jeho vedoucí národní výbor a je za něj odpovědný.

(3) V Praze a Bratislavě zřizuje podniky místního průmyslu ústřední národní výbor. Platí pak o nich obdobně, co je stanoveno o podnicích krajských národních výborů, avšak s tou odchylkou, že k podání návrhu na jejich zřízení se nevyžaduje souhlas ministra místního hospodářství.

§ 7.

Podniky ministerstva místního hospodářství.

(1) Z důležitých hospodářských důvodů, pro které nemůže řízení podniku účelně obstarávat národní výbor (na př. nutnost jednotné investiční politiky nebo mezikrajové kooperace), může být podnik místního průmyslu zřízen ministerstvem místního hospodářství v dohodě s ministerstvem financí; podnik je pak ministerstvu bezprostředně podřízen.

(2) U podniků bezprostředně podřízených ministerstvu místního hospodářství platí o tomto ministerstvu přiměřeně ustanovení, která u ostatních podniků místního průmyslu platí o vedoucím národním výboru, pokud z výslovného předpisu nebo z povahy věci neplyne něco jiného.

§ 8.

Obor podnikání.

(1) Při zřízení podniku místního průmyslu stanoví se mu také obor podnikání. Toto základní zaměření podniku i veškerá jeho činnost musí být v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství.

(2) Na podniky místního průmyslu se vztahují předpisy o schvalování provozoven i jiné předpisy o ochraně života a zdraví pracujících, o obecné bezpečnosti a o výchově pracujícího dorostu; nevztahují se však na ně předpisy, podle kterých je třeba zvláštního oprávnění k zahájení podnikatelské činnosti.

Oddíl III.

Organisace podniků místního průmyslu.

§ 9.

Název a sídlo. Vnější označení.

(1) Při zřízení podniku místního průmyslu stanoví se mu také název a sídlo. Název podniku má vhodným způsobem vyjadřovat, že jde o podnik řízený národním výborem, na př.: Okresní průmyslový kombinát v . . . . . ., Stavební hmoty, okresní průmyslový podnik . . . . . .

(2) Jednotlivé provozovny podniků místního průmyslu určené pro styk s veřejností je třeba navenek vhodným způsobem označit tak, aby byl zřejmý obor jejich činnosti.

§ 10.

Právní postavení a majetek.

(1) Podnik místního průmyslu je právnickou osobou. Vlastníkem jeho majetku je stát a podniku je majetek svěřen do správy. Ve věcech tohoto majetku podnik vystupuje a jedná vlastním jménem.

(2) Ve veřejných knihách a úředních rejstřících zapisuje se jako vlastník nemovitostí nebo práva, které má podnik místního průmyslu ve správě, československý stát s vyznačením tohoto podniku. Zápisy se provádějí na návrh podniku.

(3) Ostatní ustanovení o majetku podniku místního průmyslu obsahuje zákon.

§ 11.

Finanční hospodaření.

Finanční hospodaření podniků místního průmyslu je upraveno zvláštními předpisy.

§ 12.

Změny v členění a zrušování.

(1) Změny v členění podniků místního průmyslu upravuje zákon.

(2) Vedoucí národní výbor může podnik místního průmyslu zrušit. K podání návrhu národnímu výboru na zrušení okresního nebo městského podniku místního průmyslu potřebuje rada vedoucího národního výboru souhlasu rady krajského národního výboru. Další ustanovení o zrušování podniků místního průmyslu obsahuje zákon.

§ 13.

Zásady socialistického hospodářství.

(1) Podniky místního průmyslu se řídí zásadami socialistického hospodářství. Nejdůležitější z nich jsou: hospodaření podle plánu, důsledně uplatňované při veškeré činnosti podniku, a aktivní účast pracujících na jeho hospodaření. S nimi souvisí zachovávání zejména těchto zásad: zásady chozrasčotu, hospodárnosti a stálého snižování vlastních nákladů, jediného vedoucího, osobní odpovědnosti, kontroly shora i zdola, účelné decentralisace, operativnosti a socialistického soutěžení.

(2) V dalších ustanoveních je blíže rozvedeno, jak se tyto zásady projevují v organisaci, vedení a činnosti podniků místního průmyslu.

§ 14.

Vnitřní organisace podniků.

(1) Účelem vnitřní organisace podniků místního průmyslu je takové uspořádání jejich činnosti a vzájemných vztahů jejich organisačních jednotek, aby plným využitím všech výrobních prostředků bylo dosaženo nejlepšího plnění technickoprůmyslového a finančního plánu při soustavném zvyšování produktivity práce a snižování vlastních nákladů.

(2) Podnik místního průmyslu se vnitřně člení podle potřeby na nižší organisační jednotky (úseky, provozovny, dílny), jimž jsou v rámci činnosti podniku přesně stanoveny úkoly. Vnitřní členění musí být úměrné rozsahu podniku a povaze jeho činnosti, musí umožňovat vzájemnou spolupráci všech složek, a pokud je to hospodářsky účelné a nejde o výrobu zakázkovou, má oddělovat opravy a údržbu od výroby. Vnitřní členění podniku stanoví organisační řád (§ 17 odst. 4).

§ 15.

Zásady pro vedení podniku.

(1) Pravomoc a odpovědnost v podnicích místního průmyslu je svěřována v nejširší míře vedoucím nižších organisačních jednotek. U vyšších organisačních jednotek se soustřeďují pouze věci zásadní povahy a takové věci, které mohou být účelněji obstarávány společně pro větší počet podřízených jednotek.

(2) Každá organisační jednotka podniku je vedena pouze jedním vedoucím, který rozhoduje po všech stránkách samostatně v mezích daných organisačním řádem, úkoly plánu a rozhodnutími a směrnicemi nadřízeného vedoucího.

(3) Každý vedoucí organisační jednotky a každý zaměstnanec podniku má pouze jediného bezprostředně nadřízeného; pouze od něho dostává rozhodnutí a příkazy. Každý vedoucí v podniku dává příkazy pouze svým bezprostředně podřízeným a hlášení svým bezprostředně nadřízeným. Je-li ze závažných důvodů nutno se odchýlit od této zásady, je ten, kdo příkazy dostal nebo hlášení podal, povinen oznámit to svému bezprostředně nadřízenému. Vedoucí organisačních jednotek, mezi nimiž není vztah podřízenosti, vyřizují běžné věci mezi sebou přímo.

(4) Všichni pracující podniku odpovídají osobně za splnění uložených úkolů.

(5) Podnik má být veden snahou soustavně a po všech stránkách zlepšovat svou organisaci a činnost a stavět si stále vyšší cíle.

§ 16.

Ředitel.

(1) V čele podniku místního průmyslu je ředitel; ředitelem může být toliko československý občan oddaný lidově demokratickému řádu a k vedení podniku politicky a odborně schopný.

(2) Ředitele do funkce ustanovuje a z funkce odvolává rada vedoucího národního výboru. Návrh na ustanovení nebo odvolání podává její příslušný odbor (správa) po slyšení krajského orgánu jednotné odborové organisace, a jde-li o podnik okresní nebo městský, se souhlasem správy pro místní hospodářství (správy místního průmyslu) rady krajského národního výboru.

(3) Ředitel složí do rukou předsedy vedoucího národního výboru slib, že bude svědomitě plnit své povinnosti v souladu se zájmy státu a státního plánu rozvoje národního hospodářství. Dnem slibu se ředitel ujímá své funkce a stává se zaměstnancem podniku, pokud jím nebyl již dříve.

(4) Funkce ředitele zaniká odvoláním, vzdáním se funkce, jež bylo vzato na vědomí radou vedoucího národního výboru, nebo skončením pracovního poměru. Vzdání se stává účinným, jakmile je vezme rada vedoucího národního výboru na vědomí. Ustanovení odstavce 2 platí obdobně i pro usnesení, jímž rada odvolává ředitele z funkce nebo bere na vědomí, že se funkce vzdal. Ukončení pracovního poměru ředitele se řídí obecně platnými předpisy; příslušné opatření činí rada vedoucího národního výboru.

§ 17.

Právní postavení ředitele.

(1) Ředitel vede podnik místního průmyslu, zastupuje jej a jedná jeho jménem.

(2) Za splnění svých povinností a za splnění úkolů uložených podniku je ředitel podniku osobně odpovědný vedoucímu příslušného odboru (správy) rady vedoucího národního výboru.

(3) O všech věcech podniku rozhoduje ředitel samostatně, pokud podle zvláštních předpisů není rozhodnutí vyhrazeno nadřízenému orgánu nebo pokud se nevyžaduje schválení či souhlas tohoto orgánu nebo hlavního (vedoucího) účetního. Ředitel zejména disponuje v souladu s úkoly státního plánu rozvoje národního hospodářství a ve shodě s právním řádem všemi prostředky podniku, soustavně kontroluje plnění úkolů podniku, řídí výběr a rozmístění kádrů, dbá o zachování finanční, smluvní a pracovní kázně, napomáhá rozvoji socialistického soutěžení a pečuje, aby bylo chráněno státní socialistické vlastnictví.

(4) Ředitel vydává v souhlase se zásadami stanovenými ministerstvem místního hospodářství organisační řád, jímž určuje vnitřní organisaci podniku. Organisační řád schvaluje rada vedoucího národního výboru.

(5) Ředitel nesmí vykonávat zaměstnání, funkci nebo činnost, které jsou v rozporu se zájmy podniku.

§ 18.

Ředitelův náměstek a zastupování ředitele.

(1) Náměstkem ředitele podniku je vedoucí provozu (hlavní inženýr), který je přímo podřízen řediteli; vede výrobně technickou činnost podniku a odpovídá řediteli za splnění výrobních úkolů podniku.

(2) Vedoucího provozu (hlavního inženýra) pověřuje funkcí a z funkce odvolává ředitel se souhlasem rady vedoucího národního výboru.

(3) Náměstek zastupuje ředitele v době jeho nepřítomnosti nebo zaneprázdnění v plném rozsahu jeho pravomoci.

§ 19.

Hlavní (vedoucí) účetní.

(1) Hlavní (vedoucí) účetní vykonává funkci státního kontrolního orgánu ve věcech zachování hospodářské, finanční a rozpočtové kázně

(2) Úkoly hlavního (vedoucího) účetního a jeho právní postavení upravují zvláštní předpisy.

§ 20.

Správní aparát.

(1) Ředitel vytváří podle rozsahu podniku a povahy jeho činnosti správní aparát jako svůj pomocný orgán

(2) Správní aparát opatřuje zejména tyto úkoly: věci plánovací, věci finančního plánu, věci kádrové, věci práce a mezd, věci obchodní a věci technické kontroly. Počet a rozsah všech složek správního aparátu a jejich personální obsazení se řídí hospodářskou účelností, musí být úměrné rozsahu podniku a odpovídat zásadě nejvyšší hospodárnosti a nejmenších výdajů na správní aparát; obsah činnosti těchto složek je určen organisačním řádem podniku.

(3) Organisace účetní služby je upravena zvláštními předpisy.

§ 21.

Podřízení úseků a technických oddělení.

(1) Vedoucímu provozu (hlavnímu inženýrovi) jsou přímo podřízeni vedoucí jednotlivých úseků, jsou-li zřízeny.

(2) Jsou-li v podniku se zřetelem k jeho rozsahu zřízena technická oddělení (jako oddělení konstrukční, technologické, oddělení hlavního mechanika, energetika, po případě oddělení provozně dispečerské), jsou podřízena vedoucímu provozu (hlavnímu inženýru).

§ 22.

Podpisování za podnik.

(1) Podnik místního průmyslu ohlásí k zápisu do podnikového rejstříku svého ředitele a jeho náměstka. Tyto osoby se podepíší před soudem nebo podají svůj podpis v ověřené formě.

(2) Za podnik se podpisuje tak, že k vytištěnému nebo kýmkoliv napsanému názvu podniku připojí ředitel (náměstek) svůj podpis.

§ 23.

Odpovědnost za škodu.

(1) Ředitel a osoby, které zastupují podnik místního průmyslu nebo obstarávají jeho věci, odpovídají za škodu, kterou podniku způsobili svým zaviněním. O nárocích na náhradu škody rozhoduje soud, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak.

(2) Nárok na náhradu škody způsobené podniku jeho ředitelem uplatňuje pro podnik odbor (správa) pro místní hospodářství (správa místního průmyslu) rady vedoucího národního výboru.

Oddíl IV.

Technickoprůmyslový a finanční plán.

§ 24.

(1) Podnik místního průmyslu sestavuje svůj technickoprůmyslový a finanční plán, jenž je součástí státního plánu rozvoje národního hospodářství a navazuje na státní rozpočet. Podrobnosti o tomto plánu jsou stanoveny zvláštními předpisy.

(2) S plánem podniku musí být seznámeni všichni jeho zaměstnanci tak, aby každý věděl, jaký úkol má v určitém čase splnit a jakými prostředky a náklady. Proto se vypracovává za aktivní účasti všech zaměstnanců. Technickoorganisační opatření v plánu předvídaná směřují k tomu, aby byla zavedena dokonalejší organisace, využity všechny reservy a dosaženo co největší hospodárnosti při stálém zvyšování jakosti výrobků.

(3) Podkladem pro vypracování návrhu plánu jsou technickohospodářské normy, které jsou prostředkem k plnému využití výrobního zařízení a pracovního dne a k nejhospodárnější spotřebě materiálu a energie a tím i ke zvyšování produktivity práce. Ředitel podniku je proto povinen dbát o soustavné prověřování a doplňování technickohospodářských norem.

(4) Pro zabezpečení dodávek investic, materiálu, energie a výkonů, jichž podnik potřebuje ke splnění plánu, jakož i k zabezpečení odbytu výrobků, po případě prací a služeb, uzavírá podnik hospodářské smlouvy podle platných předpisů.

Oddíl V.
Práce a pracující.

§ 25.
Účast pracujících na plnění úkolů podniku.

(1) Rozhodujícím činitelem při výrobě jsou pracující v podniku. Jejich správný poměr k práci a z něho vyrůstající budovatelské methody jsou hybnou silou rozvoje socialistického hospodářství. Za účelem využití tohoto nového poměru k práci organisuje závodní rada výrobní porady, při nichž formou kritiky a sebekritiky jsou řešeny pracovní problémy podniku a jsou projednávána technickoorganisační opatření k zajištění plnění plánu. Vedení podniku projednává se závodní radou náplň těchto výrobních porad, zajišťuje účast svých zástupců a referáty k pracovním problémům, jakož i uskutečňování podnětných návrhů účastníků výrobních porad.

(2) Práce podniku musí být organisována tak, aby se opírala o uvědomělé pracovní úsilí, iniciativu a tvůrčí schopnosti pracujících, jejichž výrazem je socialistické soutěžení, zaměřované na splnění úkolů v dané době nejdůležitějších, a novátorské hnutí, které lepším zvládnutím techniky významně překonává průměrné výkony a uplatňuje praktické zkušenosti pracujících. Výrazem socialistického soutěžení je zejména uzavírání socialistických závazků.

(3) Současně s vypracováním technickoprůmyslového a finančního plánu jsou připravovány a uzavírány kolektivní smlouvy mezi vedením podniku a pracujícími, zastoupenými závodní radou. Kolektivní smlouvy stanoví jak povinnosti podniku vůči pracujícím, zejména po stránce technického zlepšení, organisace práce a prohloubení sociální, zdravotní a kulturní péče o pracující podniku, tak i povinnosti pracujících vůči podniku, zejména pokud jde o plnění a překračování plánu, o zvyšování produktivity práce a zhospodárnění výroby. Plnění kolektivních smluv je třeba pravidelně kontrolovat.

(4) Vedení podniku se při své denní práci opírá o pracující v podniku tím, že na všech úsecích co nejúžeji spolupracuje s jednotnou odborovou organisací a jinými masovými organisacemi.

§ 26.
Přijímání zaměstnanců.

(1) Nejvyšší počet zaměstnanců, které podnik místního průmyslu potřebuje ke splnění daných úkolů, je stanoven v podnikovém plánu (plán práce a kádrů). Podnik je povinen důslednou prověrkou pracoviště odkrývat pracovní reservy. Zároveň je povinen pomocí příslušného odboru (správy) rady vedoucího národního výboru vyvíjet úsilí k získání nezbytného počtu pracovníků nutných ke splnění plánovaných úkolů, při čemž ve stále větší míře zapojuje do práce ženy a osoby se změněnou pracovní schopností, pro něž musí vytvořit potřebné pracovní podmínky.

(2) Zaměstnance podniků přijímá, na pracovní místa zařazuje a opatření o skončení jejich pracovního poměru činí ředitel. Ředitel může tuto svou působnost přenést i na svého náměstka nebo na vedoucí jednotlivých úseků.

(3) Pracovní poměry zaměstnanců podniku se řídí obecně platnými předpisy. Je-li se zaměstnancem rozvázán pracovní poměr bez výpovědi, musí mu být oznámen důvod.

§ 27.
Odměna za práci.

(1) Mzdové poměry zaměstnanců v podniku místního průmyslu se řídí ustanoveními platnými pro zaměstnance, na které se vztahují předpisy o státní mzdové politice.

(2) Podnik je povinen zavádět všeobecně soustavu mezd podle zásluhy, v níž se hodnotí práce podle její jakosti, množství a společenského významu. Při hodnocení jakosti práce se přihlíží k potřebným znalostem, dovednosti, odpovědnosti, námaze pracujícího a ztěžujícím vlivům prostředí. Úkolové mzdy a odměňování zvýšeného výkonu prémiemi je třeba zavádět všude, kde jsou pro to vhodné předpoklady. Mimořádné odměny lze zaměstnancům poskytovat jen, pokud je to přípustné podle zvláštních předpisů.

§ 28.
Ochrana života a zdraví pracujících.

(1) Podnik místního průmyslu je povinen plánovitě budovat a zlepšovat zařízení na ochranu života a zdraví pracujících; zejména zajišťuje podmínky pro bezpečnou a zdravotně nezávadnou práci, opatřuje vhodné osobní ochranné pomůcky, vede evidenci úrazů a nemocí z povolání a zjišťuje a odstraňuje jejich příčiny. Zvláštní předpisy stanoví, v jakém rozsahu se vybudují zařízení péče o zdraví pracujících a v jakém rozsahu nese náklady spojené s jejich provozem jednak státní zdravotní správa, jednak podnik.

(2) Podnik je povinen pravidelně školit své zaměstnance, zejména nově přijímané nebo přidělované na jiné pracoviště, o úrazové zábraně, o methodách bezpečné práce, o boji proti nemocem souvisícím s povoláním a o ochraně zdraví vůbec. Při tom postupuje v úzké spolupráci s orgány jednotné odborové organisace.

§ 29.
Výchova dorostu.

Dorost podniků místního průmyslu je všestranně vychováván v učňovských školách, zřízených podle zvláštních předpisů.

§ 30.
Péče o kádry.

(1) Ředitel rozmisťuje kádry podle jejich odborné a politické vyspělosti tak, aby každý pracující mohl uplatnit co nejlépe své schopnosti. Ředitel dále pečuje o tvoření kádrových reserv.

(2) O soustavné zvyšování politické a odborné vyspělosti zaměstnanců pečuje vedení podniků školením v závodních školách práce. Zaměstnanci, kteří jsou schopni dalšího růstu, zejména z řad nejlepších

pracovníků a zlepšovatelů, a kteří tak tvoří zdroj pro obsazování vyšších a nejvyšších funkcí v podnicích, mohou být ředitelem vysláni na školení organisované správou pro místní hospodářství (správou místního průmyslu) rady krajského národního výboru nebo ministerstvem místního hospodářství.

(3) Péčí o kádry se zabývají všichni vedoucí v podniku.

Oddíl VI.

Technika výroby.

§ 31.

Výrobní zařízení.

(1) Podnik místního průmyslu je povinen plně využívat kapacity výrobních zařízení, jež má k disposici. Zařízení plně nevyužitá je nutno převést tam, kde jich lze lépe využít. O převodu výrobních zařízení mezi podniky platí zvláštní předpisy.

(2) Svá zařízení udržuje podnik v řádném stavu, obnovuje je a v mezích hospodářské účelnosti je plánovitě doplňuje a zdokonaluje.

§ 32.

Výrobní a technické methody.

(1) V podnicích místního průmyslu je třeba uplatňovat sovětské a jiné pokrokové methody práce a využívat výsledků, jichž bylo dosaženo ve výzkumnictví a technickém rozvoji. Podniky musí uplatňovat methody vedoucí k zdokonalení výroby a výkonů, jako jsou specialisace, normalisace, mechanisace a kooperace.

(2) Výrobky místního průmyslu slouží k uspokojení potřeb pracujícího lidu a ke zvýšení jeho hmotné a kulturní úrovně. Proto mají být nejen upotřebitelné a trvanlivé, ale i výtvarně hodnotné.

§ 33.

Kontrola výroby.

Za jakost výrobku ručí především ten, kdo na něm pracoval. Výroba musí být proto organisována tak, aby se mohlo zjistit, kde a kým byla určitá práce vykonána. Podnik organisuje technickou kontrolu, která soustavně sleduje materiál, výrobní proces i hotové výrobky.

Oddíl VII.

Řízení podniků místního průmyslu.

§ 34.

Orgány řízení podniků místního průmyslu a jejich vzájemné vztahy.

(1) Bezprostřední řízení podniků místního průmyslu náleží odboru (správě) pro místní hospodářství (správě místního průmyslu) rady vedoucího národního výboru.

(2) Odbor (správa) pro místní hospodářství (správa místního průmyslu) rady vedoucího národního výboru se při řízení podniků místního průmyslu řídí zákony a jinými právními předpisy a dále směrnicemi a pokyny svých nadřízených orgánů, t. j. jednak své rady, jednak příslušné správy rady národního výboru vyššího stupně a ministerstva místního hospodářství.

(3) Rada vedoucího národního výboru se při řízení podniků místního průmyslu řídí zákony a jinými právními predpisy a dále směrnicemi svých nadřízených orgánů, t. j. jednak svého národního výboru, jednak rady národního výboru vyššího stupně a vlády.

(4) Vedoucí národní výbor se při řízení podniků místního průmyslu řídí zákony a jinými právními předpisy a dále směrnicemi národního výboru vyššího stupně a vlády.

(5) Ministerstvu místního hospodářství náleží bezprostřední řízení těch podniků místního průmyslu, které jsou mu přímo podřízeny. Při tom se řídí zákony a jinými právními předpisy a směrnicemi vlády.

(6) Nesplní-li odbor (správa) pro místní hospodářství (správa místního průmyslu) rady vedoucího národního výboru nebo rada vedoucího národního výboru některý z úkolů při řízení podniků místního průmyslu a vyžaduje-li taková opatření zájem plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství nebo jiný důležitý obecný zájem, uloží jim splnění tohoto úkolu orgán jim nadřízený. Nesplní-li obdobně některý z úkolů vedoucí národní výbor, uloží mu splnění tohoto úkolu národní výbor vyššího stupně nebo vláda.

(7) Orgán, který je oprávněn podle odstavce 6 uložit splnění určitého úkolu při řízení podniků místního průmyslu, může tento úkol provést sám, je-li tu nebezpečí v prodlení. Stejně může postupovat, vyžadují-li to důvody hospodárnosti nebo zájem na plynulém provozu podniku.

§ 35.

Působnost odboru (správy) rady vedoucího národního výboru.

(1) Odboru pro místní hospodářství rady okresního (městského) národního výboru náleží vůči okresním (městským) podnikům místního průmyslu činit všechna rozhodnutí a opatření, jež plynou z bezprostředního řízení podniků, pokud nejsou vyhrazena radě nebo zasedání vedoucího národního výboru; i v tomto případě však odbor připravuje podklady pro jejich jednání. Činnost podniků řídí odbor tak, aby byly splněny úkoly dané místnímu průmyslu zákony a jinými právními předpisy, státním plánem rozvoje národního hospodářství a nadřízenými orgány. V rámci platných předpisů a směrnic nadřízených orgánů uplatňuje vlastní iniciativu a volí prostředky, jež jsou za daných okolností vhodné k dosažení tohoto cíle.

(2) Odbor pro místní hospodářství rady okresního (městského) národního výboru vykonává vůči okresním (městským) podnikům zejména tuto činnost:

— dbá o to, aby vnitřní organisace podniků byla účelná a hospodárná a odpovídala platným směrnicím;

— začleňuje základní fondy do podniků, vyčleňuje je z podniků a schvaluje v rámci platných předpisů majetkové převody;

— vypracovává podle methodických pokynů plán místního průmyslu, projednává jej s příslušnými

orgány, především s okresní (městskou) plánovací komisí, a provádí jeho rozpis;

— vypracovává náplň ukazatelů plánu s hlediska potřeb svého územního obvodu, při čemž se opírá v nejširší míře o návrhy a podněty stálých komisí a svého aktivu;

— zajišťuje vypracování technickoprůmyslových a finančních plánů podniků a prověřuje je;

— kontroluje plnění plánu a pomáhá podnikům odstraňovat nedostatky v jeho plnění, především pokud jde o opravy a údržbu a zakázkovou práci pro obyvatelstvo a výrobu spotřebního zboží pro místní trh;

— provádí kontrolu cen a organisuje a řídí činnost občanských kontrolorů;

— sleduje dodržování platných mzdových a pracovních předpisů;

— kontroluje opatření podniků pro bezpečnost a hygienu práce;

— sleduje čerpání mzdových fondů a činí opatření k jejich dodržování;

— činí opatření k odstranění absence a fluktuace;

— kontroluje plnění kolektivních smluv a podporuje rozvoj socialistického soutěžení;

— dbá o to, aby podniky místního průmyslu se řídily zásadami socialistického hospodářství;

— dohlíží ve spolupráci s finančním odborem a bankou na finanční hospodaření podniků, na včasné provádění odvodů do rozpočtu a na účetní pořádek v podnicích;

— spravuje fond rozvoje místního hospodářství;

— sleduje zásobování a odbyt podniků a působí k tomu, aby v co největší míře byly k výrobě, opravám i údržbě používány místní zdroje surovin a průmyslový odpad;

— vyřizuje stížnosti pracujících na činnost podniků.

(3) Správě pro místní hospodářství (správě místního průmyslu) rady krajského národního výboru přísluší vzhledem ke krajským podnikům obdobná působnost, jaká vzhledem k podnikům okresním a městským přísluší podle odstavců 1 a 2 odboru pro místní hospodářství rady okresního (městského) národního výboru, a to s doplněním vyplývajícím z celokrajské působnosti této správy podle § 39.

§ 36.

Aktiv odboru (správy) rady vedoucího národního výboru.

(1) Hlavním předpokladem úspěšného splnění všech úkolů odboru (správy) pro místní hospodářství (správy místního průmyslu) rady vedoucího národního výboru je, aby se v celé své práci opíral o nejširší iniciativu a podporu pracujících. K dosažení lepšího spojení s pracujícími vytváří vedoucí odboru (správy) podle povahy věci a podle místních podmínek pomocné a poradní sbory, komise a aktivy.

(2) Pomocné a poradní sbory, komise a aktivy při odboru (správě) mohou být zřizovány buď pro úkoly trvalého rázu nebo i pro úkoly dočasné. Mohou být vytvářeny pro celý obor místního průmyslu, nebo pro některé výrobní činnosti. Jsou do nich povoláváni především nejlepší pracovníci podniků a organisací, jiní odborníci a vzorní pracovníci, vědečtí pracovníci a další občané, kteří svými zkušenostmi a znalostmi mohou pomoci k řešení problému, pro který se sbor (komise, aktiv) zřizuje.

(3) Za pomoci takto vytvořeného širokého okruhu spolupracovníků vysvětluje odbor (správa) občanům všechna důležitá opatření, jež připravuje nebo provádí, a získává je pro jejich uskutečňování, organisuje všestranné rozvíjení iniciativy jak pracovníků místního průmyslu, tak i vědeckých a jiných pracovníků, uplatňování a rozšiřování pokrokových pracovních method a vědeckých poznatků v práci, rozvíjení socialistického soutěžení i kontrolu práce.

§ 37.

Úkoly rady vedoucího národního výboru.

(1) Rada vedoucího národního výboru zajišťuje a organisuje plnění úkolů národního výboru v oboru místního průmyslu a provádí jeho usnesení. Řídí práci svého příslušného odboru, po případě své správy směrnicemi a pokyny a vytyčuje jim úkoly; jejich práci také kontroluje. Organisuje též účast pracujících na plnění úkolů národního výboru.

(2) Radě vedoucího národního výboru je vyhrazeno:

— pověřovat funkci ředitele, po případě likvidátora podniku místního průmyslu a odvolávat jej z funkce, přijímat jeho prohlášení o vzdání se funkce nebo činit opatření k ukončení jeho pracovního poměru;

— dávat souhlas k pověření funkcí ředitelova náměstka a k jeho odvolání z této funkce;

— schvalovat organisační řád podniků místního průmyslu.

(3) Rada vedoucího národního výboru určuje v mezích ukazatelů stanovených vyššími orgány podrobnější ukazatele s hlediska místních potřeb. Projednává a schvaluje účetní výkazy podniků místního průmyslu podle zvláštních předpisů o tom vydaných. Dále projednává způsobem stanoveným v methodických pokynech technickoprůmyslový a finanční plán podniků.

§ 38.

Úkoly vedoucího národního výboru.

(1) Hlavním úkolem vedoucího národního výboru v oboru místního průmyslu je péče o neustálý růst výroby, o rozšiřování sortimentu zboží, o uspokojování potřeb obyvatelstva v opravách a údržbě, o využití místních zdrojů surovin a průmyslového odpadu, o zlepšování jakosti výrobků i výkonů a o snižování vlastních nákladů.

(2) Vedoucí národní výbor projednává na svých zasedáních všechny závažné otázky místního průmyslu a hodnotí na základě zpráv své rady, svých stálých komisí a svých členů dosažené výsledky. Svými usneseními dává v oboru místního průmyslu směrnice pro činnost svých výkonných orgánů (rady a příslušného odboru, po případě správy), svých

členů a stálých komisí a vytyčuje jim úkoly; dodržování daných směrnic a plnění vytyčených úkolů kontroluje.

(3) Zasedání vedoucího národního výboru je vyhrazeno:

— zřizovat a zrušovat podniky místního průmyslu,

— stanovit v rozpočtovém usnesení vztahy finančních plánů svých podniků místního průmyslu k svému rozpočtu.

(4) Vedoucí národní výbor zapojuje do své práce prostřednictvím své stálé komise pro místní hospodářství co největší počet pracujících jako aktivisty. Stálá komise a její aktivisté pracují podle pokynů národního výboru; národní výbor pověřuje stálou komisi zejména prováděním průzkumu v podnicích o tom, jak jsou plněny úkoly v oboru místního průmyslu, vyplývající z usnesení vlády a z usnesení národního výboru, zjišťováním možností pro lepší uspokojování potřeb obyvatelstva, odkrýváním závad a nedostatků a šetřením o stížnostech občanů.

§ 39.

Celokrajská působnost správy pro místní hospodářství (správy místního průmyslu) rady krajského národního výboru.

(1) Správa pro místní hospodářství (správa místního průmyslu) rady krajského národního výboru vykonává v oboru místního průmyslu zejména tuto působnost vztahující se na všechny podniky místního průmyslu v kraji, s výjimkou podniků podřízených přímo ministerstvu místního hospodářství (celokrajská působnost):

— zajišťuje zavádění účelné a hospodárné vnitřní organisace podniku;

— vypracovává podle methodických pokynů plán místního průmyslu kraje, projednává jej s příslušnými orgány, především s krajskou plánovací komisí, a po schválení provádí jeho rozpis;

— vypracovává náplň ukazatelů plánu především s hlediska potřeb kraje;

— řídí vypracování technickoprůmyslových a finančních plánů;

— řídí investiční politiku podniků, zejména rozdělování podlimitních investic, a účastní se schvalování nadlimitních investic v ministerstvu místního hospodářství;

— kontroluje plnění plánu a činí opatření pro odstranění příčin neplnění plánu;

— prověřuje a zpracovává statistické výkazy;

— obstarává cenovou tvorbu a řídí cenovou kontrolu podle příslušných předpisů;

— zajišťuje jednotný postup při organisování občanské kontroly provozoven;

— organisuje zavádění výkonových norem a mzdových a platových úprav;

— kontroluje čerpání mzdových fondů a činí potřebná opatření při jejich překročení;

— kontroluje dodržování platných mzdových předpisů;

— organisuje výběr a rozmisťování kádrů, nábor pracovníků a umisťování žen a osob se změněnou pracovní schopností;

— řídí krajské internátní školy a zajišťuje prostřednictvím krajského ředitelství učňovských škol odborné školení učňů;

— provádí podle předpisů o organisaci účetní služby výkon funkce státního kontrolního orgánu ve věcech zachovávání hospodářské, finanční a rozpočtové kázně;

— organisuje a řídí účetní evidenci a účetní službu;

— spravuje fond rozvoje místního hospodářství;

— obstarává věci úvěrování a financování podniků;

— zajišťuje řádné využití výrobních prostředků a jejich plánovitou údržbu;

— organisuje a prověřuje zavádění technickohospodářských norem, technologických postupů a nových method práce;

— posuzuje a zajišťuje realisaci zlepšovacích námětů;

— zajišťuje rozvoj socialistického soutěžení a uzavírání kolektivních smluv;

— organisuje činnost technické kontroly a činí opatření pro dodržování a zlepšování kvality výrobků, oprav a údržby;

— organisuje využívání surovin z místních zdrojů, průmyslového odpadu, druhořadého materiálu a nových hmot;

— poskytuje podnikům pomoc, zejména po stránce technické a odborné;

— činí opatření pro bezpečnost práce a pro organisování požární ochrany.

(2) Při provádění činnosti uvedené v odstavci 1 dává správa pro místní hospodářství (správa místního průmyslu) rady krajského národního výboru okresním a městským podnikům místního průmyslu směrnice a pokyny, vytyčuje jim úkoly a kontroluje jejich plnění zpravidla prostřednictvím příslušného odboru pro místní hospodářství rady okresního (městského) národního výboru; bez vědomí tohoto odboru nezasahuje přímo do řízení okresních a městských podniků.

(3) Správa pro místní hospodářství (správa místního průmyslu) rady krajského národního výboru vykonává též působnost, kterou jí svěřují zvláštní předpisy jakožto orgánu vyššího stupně, na př.:

— provádí změny v členění podniků podle zmocnění ministerstva místního hospodářství;

— dává souhlas k podání návrhu na pověření funkcí ředitele (likvidátora) podniku nebo na odvolání z této funkce, po případě na usnesení, jímž se jeho vzdání funkce bere na vědomí;

— schvaluje příděl ředitelským fondům,

— provádí v rámci předpisů o tom platných převody správy majetku administrativním opatřením, po případě schvaluje převody provedené dohodou.

§ 40.

Působnost krajského národního výboru a jeho výkonných orgánů ve věcech odbytu a zásobování místního průmyslu.

Odbyt a zásobování podniků místního průmyslu jsou organisovány podle zvláštních předpisů v krajských odbytových a zásobovacích základnách jako chozrasčotních jednotkách, jež řídí a kontroluje krajský národní výbor a jeho výkonné orgány.

§ 41.

Působnost ministerstva místního hospodářství.

(1) Ministerstvo místního hospodářství plní v oboru místního průmyslu zejména tyto úkoly:

— methodicky usměrňuje a organisuje plánovací práce, vypracovává návrhy hospodářských, operativních i perspektivních plánů a předkládá je vládě, rozepisuje schválený plán na pověřenectvo místního hospodářství, na kraje a podniky jemu bezprostředně podřízené, provádí soustavný rozbor a kontrolu plnění plánu a činí opatření potřebná pro splnění plánovaných úkolů;

— stanoví zásady pro vnitřní organisaci podniků;

— provádí změny v členění podniků;

— v rámci předpisů o tom platných provádí převody správy majetku administrativním opatřením, po případě schvaluje převody provedené dohodou;

— vytyčuje zásady pro hospodářskou činnost podniků a pro jejich zásobování a odbyt, zajišťuje materiálně technické zásobování a likvidaci nadnormativních zásob a uzavírá rámcové hospodářské smlouvy;

— stanoví zásady pro výzkumnictví a vývoj v oboru místního průmyslu a zajišťuje technickou dokumentaci;

— pečuje o zachování přísného režimu hospodárnosti, o řádné a hospodárné využití energie a všech jejích zdrojů, o neustálé snižování vlastních nákladů a o zrychlování oběhu oběžných prostředků;

— zprostředkuje přenášení zkušeností mezi podřízenými odbory a správami i podniky místního průmyslu;

— poskytuje podřízeným správám a odborům rad národních výborů a bezprostředně podřízeným podnikům odbornou technickou pomoc;

— podporuje a usměrňuje tvůrčí činnost pracovníků pro soustavné zvyšování technické úrovně, produktivity práce a hospodárnosti a podporuje rozvoj socialistického soutěžení;

— organisuje, řídí a kontroluje operativně technickou a statistickou evidenci, sestavuje souhrnné výkazy a provádí jejich rozbory, řídí kontrolní a revisní činnost; v závažných případech provádí kontrolu a revise hospodářské a finanční činnosti podniků;

— řídí kádrovou politiku, pečuje o výchovu učňů a zvyšování politické a odborné úrovně středních technických a vedoucích kádrů a organisuje jejich školení;

— řídí mzdovou politiku a stanoví zásady pro uzavírání kolektivních smluv;

— vydává pokyny pro bezpečnost práce a pro organisování požární ochrany.

(2) Ministerstvo místního hospodářství dává směrnice a pokyny a vytyčuje úkoly zpravidla správám pro místní hospodářství rad krajských národních výborů; na orgány nižšího stupně nebo na podniky se obrací přímo jen s vědomím těchto správ a odborů jim podřízených.

(3) Vůči podnikům, jež jsou přímo podřízeny ministerstvu místního hospodářství, vykonává toto ministerstvo též úkoly bezprostředního řízení.

§ 42.

Úkoly národních výborů nižšího stupně.

(1) Národní výbory nižšího stupně, než jsou vedoucí národní výbory, jakož i jejich výkonné orgány, sledují na svém území činnost podniků místního průmyslu a jejich provozoven, hodnotí, jak tyto podniky a provozovny plní své úkoly, a usnadňují jim jejich plnění, upozorňují na zjištěné nedostatky a sledují, zda byla provedena náprava. Zejména sledují:

— rozmístění provozoven pro opravy, údržbu a zakázkovou práci,

— ceny, dodací lhůty a kvalitu práce,

— využití místních zdrojů surovin a průmyslového odpadu,

— zavádění výroby nedostatkového zboží.

(2) Ředitel podniku, po případě vedoucí provozovny je povinen dát předsedovi národního výboru nebo jeho příslušnému náměstkovi na jeho požádání vysvětlení a sdělit mu údaje nutné k tomu, aby národní výbor mohl plnit úkoly, stanovené mu v odstavci 1.

(3) Své připomínky uplatňuje národní výbor, po případě jeho výkonný orgán u vedoucího národního výboru nebo jeho výkonného orgánu. Vedoucí národní výbor (jeho výkonný orgán) je povinen připomínky projednat a sdělit k nim své odůvodněné stanovisko.

Oddíl VIII.

Závěrečné ustanovení.

§ 43.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1955.

Ministr:

v z. **Kopřiva** v. r.

23.

VYHLÁŠKA

ministerstva místního hospodářství

ze dne 18. února 1955,

kterou se vydává statut podniků komunálního hospodářství.

Ministerstvo místního hospodářství stanoví se souhlasem vlády podle § 17 odst. 3 zákona č. 105/1953 Sb., o místním průmyslu a komunálním hospodářství (dále jen „zákon"):

Oddíl I.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Podniky komunálního hospodářství a jejich poslání.

(1) Podniky komunálního hospodářství jsou formou státního podnikání pro poskytování služeb a výkonů místního významu. Jejich posláním je uspokojovat ve svém oboru potřeby obyvatelstva, sloužit mu levně, kvalitně a pohotově, zlepšovat vzhled města a tím přispívat ke zvýšení životní úrovně pracujících.

(2) Službami a výkony místního významu se rozumí činnost v těchto skupinách oborů:

a) stavebnictví, zaměřené především na provádění oprav a údržby bytového majetku, které zahrnuje hlavní i přidruženou stavební výrobu, projekční složky a pomocnou stavební výrobu pro vlastní potřebu (pískovny, kamenolomy, výrobu cementového zboží a pod.);

b) městská a ostatní místní doprava, která zahrnuje elektrické dráhy, trolejbusy, autobusy, autodrožky, nákladní automobilovou i potahovou dopravu, vodní dopravu, lanovky a přívozy;

c) zdravotně technické a jiné služby, které zahrnují očistné lázně, plovárny a koupaliště, prádelny, čistírny a barvírny, pohřební služby, krematoria a hřbitovy, holičství a kadeřnictví, fotografické ateliery, kominictví, náborové a úklidové služby a j.;

d) energetika, která zahrnuje elektrárny, plynárny, teplárny a výtopny místního významu;

e) vnější úprava měst, která zahrnuje čištění měst, zřizování a udržování zelených pásů, městských sadů a parků, péči o výstavbu a udržování místních komunikací (t. j. vozovek, ulic, chodníků, nábřeží, lávek a mostů), výstavbu, udržování a provoz veřejného osvětlení a pod.;

f) zahradnictví, které zahrnuje pěstování zeleniny a květin, zřizování ovocných sadů a plantáží bobulovin, zřizování školek stromků a keřů ovocných i okrasných a drobnou doplňkovou živočišnou výrobu.

(3) Podniky komunálního hospodářství účelně organisují a rozšiřují své služby, odkrývají skryté reservy a zvyšují produktivitu práce. Své poslání plní kolektivním úsilím svých zaměstnanců.

§ 2.

Způsob řízení podniků komunálního hospodářství národními výbory.

(1) Podniky komunálního hospodářství vyrůstají z potřeb lidu, lidu slouží, jsou předmětem jeho zájmu a péče a jsou jím kontrolovány.

(2) Řízení podniků komunálního hospodářství je svěřeno především národním výborům. Tím se využije mocné síly, kterou národní výbory představují, i jejich péče o to, aby běžné životní potřeby pracujících byly co nejlépe a nejúplněji uspokojovány a kulturní úroveň lidu zvyšována stálým zlepšováním jeho životních podmínek. Na hospodářských výsledcích podniků komunálního hospodářství jsou národní výbory hmotně zainteresovány.

(3) Při plnění svých úkolů v oboru služeb a výkonů místního významu se národní výbory opírají o masy pracujících, učí se z jejich zkušeností, využívají a rozvíjejí jejich iniciativu a zapojují je v co největším počtu do své práce. Pozorně si všímají kritiky pracujících a skládají jim účty ze své činnosti.

(4) Řízení podniků komunálního hospodářství národními výbory umožňuje přihlížet v největší míře k charakteristickým zvláštnostem místních podmínek a potřeb a zároveň spojit místní iniciativu s potřebami a hledisky celostátními.

Oddíl II.

Zřizování podniků komunálního hospodářství.

§ 3.

Základní organisační zásada.

Vedoucí zásadou pro vnější organisaci podniků komunálního hospodářství je, aby podniky byly zřizovány podle místních potřeb v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství a v rozsahu odpovídajícím povaze provozu, jejich úkolům a hospodářské únosnosti.

§ 4.

Zřízení podniků.

(1) Podniky komunálního hospodářství jsou zřizovány, pokud neplyne jinak z ustanovení odstavce 2, městskými a místními národními výbory v městech nebo v obcích městského typu, v Praze a v Bratislavě ústředními, po případě obvodními národními výbory. Je-li to z hospodářských důvodů účelné, může ministerstvo místního hospodářství stanovit, že podniky určitých oborů komunálního hospodářství mohou být zřizovány okresními národními výbory.

(2) Stavební podniky komunálního hospodářství jsou zřizovány zásadně městskými a okresními národními výbory, v Praze a Bratislavě ústředními, po případě obvodními národními výbory.

(3) Podniky komunálního hospodářství zřizuje místní (městský, obvodní), po případě okresní národní výbor na návrh rady podaný se souhlasem rady krajského (ústředního) národního výboru; v případě, že podnik zřizuje místní národní výbor, opatří si též stanovisko odboru pro místní hospodářství rady okresního národního výboru.

(4) Je-li to hospodářsky účelné, může být působnost podniku komunálního hospodářství městského (místního) národního výboru rozšířena na větší územní oblast, než je obvod národního výboru. Může být též zřízen jediný podnik pro území dvou nebo více okresů pod bezprostředním řízením jednoho z okresních národních výborů. To platí obdobně o podnicích městských a obvodních národních výborů.

(5) Podniky komunálního hospodářství se zpravidla zřizují tak, že náplň jejich činnosti v sobě slučuje více skupin oborů; vyžaduje-li to zlepšení služeb obyvatelstva a je-li to hospodářsky účelné, zřídí se podniky specialisované pro jednotlivé skupiny oborů, po případě i pro jednotlivé obory. Pro provoz elektrických drah, trolejbusů a autobusů má být zřízen vždy specialisovaný podnik, při čemž lze k němu přičlenit jen ostatní místní dopravu. Rovněž pro stavebnictví zřídí se vždy specialisovaný podnik.

(6) Národní výbor, který podnik komunálního hospodářství zřídil, je mu bezprostředně nadřízen jako jeho vedoucí národní výbor a je za něj odpovědný.

§ 5.

Rozpočtové organisace pro komunální služby.

Zvláštní předpisy stanoví, jak místní národní výbor opatřuje služby a výkony místního významu v obcích, v nichž nejsou podmínky pro zřízení podniku komunálního hospodářství, zejména proto, že by zřízení samostatného podniku bylo nehospodárné nebo pro některé služby nevhodné, a kdy místní národní výbor má k tomu účelu zřídit zvláštní rozpočtovou organisaci (§ 18 zákona).

§ 6.

Druh a rozsah činnosti.

(1) Při zřízení podniku komunálního hospodářství vymezí vedoucí národní výbor v souladu s místními potřebami druh a rozsah činnosti podniku. Toto základní zaměření podniku i veškerá jeho činnost musí být v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství.

(2) Na podniky komunálního hospodářství se vztahují předpisy o schvalování provozoven a jiné předpisy o ochraně života a zdraví pracujících, o obecné bezpečnosti a o výchově pracujícího dorostu; nevztahují se však na ně předpisy, podle kterých je třeba zvláštního oprávnění k zahájení podnikatelské činnosti.

(3) Předpisy upravující podnikání v dopravě zůstávají nedotčeny.

Oddíl III.

Organisace podniků komunálního hospodářství.

§ 7.

Název a sídlo. Vnější označení.

(1) Při zřízení podniku komunálního hospodářství stanoví se mu také název a sídlo. Název podniku má vhodným způsobem vyjadřovat, že jde o podnik řízený národním výborem, a označovat místo, k němuž se činnost podniku vztahuje (na př. Komunální služby města.....; Městský dopravní podnik v.....; Okresní stavební podnik v.....).

(2) Jednotlivé provozovny podniku komunálního hospodářství určené pro styk s veřejností je třeba navenek vhodným způsobem označit tak, aby bylo možno poznat, jakou službu poskytují.

§ 8.

Právní postavení a majetek.

(1) Podnik komunálního hospodářství je právnickou osobou. Vlastníkem jeho majetku je stát a podniku je tento majetek svěřen do správy. Ve věcech tohoto majetku podnik vystupuje a jedná vlastním jménem.

(2) Ve veřejných knihách a úředních rejstřících zapisuje se jako vlastník nemovitosti nebo práva, které má podnik komunálního hospodářství ve správě, československý stát s vyznačením tohoto podniku. Zápisy se provádějí na návrh podniku.

(3) Ostatní ustanovení o majetku podniků komunálního hospodářství obsahuje zákon.

§ 9.

Finanční hospodaření.

Finanční hospodaření podniků komunálního hospodářství je upraveno zvláštními předpisy.

§ 10.

Změny v členění a zrušování.

(1) Změny v členění podniků komunálního hospodářství upravuje zákon.

(2) Vedoucí národní výbor může podnik komunálního hospodářství zrušit. K podání návrhu na zrušení podniku komunálního hospodářství místního, městského, okresního nebo obvodního národního výboru potřebuje rada souhlas rady krajského (ústředního) národního výboru, která si v případě, že jde o podnik místního národního výboru, opatří též stanovisko rady okresního národního výboru. Další ustanovení o zrušování podniků komunálního hospodářství obsahuje zákon.

§ 11.

Zásady socialistického hospodářství.

(1) Podniky komunálního hospodářství se řídí zásadami socialistického hospodářství. Nejdůležitější z nich jsou: hospodaření podle plánu, důsledně uplatňované při veškeré činnosti podniku, a aktivní účast pracujících na jeho hospodaření. S nimi souvisí zachovávání zejména těchto zásad: zásady chozrasčotu, hospodárnosti a stálého snižování vlastních nákladů, jediného vedoucího, osobní odpovědnosti, kontroly shora i zdola, účelné decentralisace, operativnosti vedení a socialistického soutěžení.

(2) V dalších ustanoveních je blíže rozvedeno, jak se tyto zásady projevují v organisaci, vedení a činnosti podniků komunálního hospodářství.

§ 12.

Vnitřní organisace podniků.

(1) Účelem vnitřní organisace podniků komunálního hospodářství je takové uspořádání jejich činnosti a vzájemných vztahů jejich organisačních jednotek, aby plným využitím všech provozních prostředků bylo dosaženo nejlepšího splnění úkolů, jež jsou podniku uloženy, při soustavném zvyšování produktivity práce a snižování vlastních nákladů.

(2) Podnik komunálního hospodářství se vnitřně člení podle potřeby na nižší organisační jednotky (pobočky, úseky, provozní střediska, provozovny, hospodářství), jimž jsou v rámci činnosti podniku přesně stanoveny úkoly. Toto vnitřní členění musí být úměrné rozsahu podniku a povaze jeho činnosti a musí umožňovat vzájemnou spolupráci všech složek. Vnitřní členění podniku stanoví organisační řád (§ 15 odst. 4).

§ 13.

Zásady pro vedení podniku.

(1) Pravomoc a odpovědnost v podnicích komunálního hospodářství je svěřována v nejširší míře vedoucím nižších organisačních jednotek. U vyšších organisačních jednotek se soustřeďují pouze věci zásadní povahy a takové věci, které mohou být účelněji obstarávány společně pro větší počet podřízených jednotek.

(2) Každá organisační jednotka podniku je vedena pouze jediným vedoucím, který rozhoduje po všech stránkách samostatně v mezích daných organisačním řádem, úkoly plánu a rozhodnutími a směrnicemi nadřízeného vedoucího.

(3) Každý vedoucí organisační jednotky a každý zaměstnanec podniku má pouze jediného bezprostředně nadřízeného; pouze od něho dostává rozhodnutí a příkazy. Každý vedoucí podniku dává příkazy pouze svým bezprostředně podřízeným a hlášení svým bezprostředně nadřízeným. Je-li ze závažných důvodů nutno odchýlit se od této zásady, je ten, kdo příkaz dostal nebo hlášení podal, povinen oznámit to svému bezprostřednímu nadřízenému. Vedoucí organisačních jednotek, mezi nimiž není vztah podřízenosti, vyřizují běžné věci mezi sebou přímo.

(4) Všichni pracující v podniku odpovídají osobně za splnění uložených úkolů.

(5) Podnik má být veden snahou soustavně a po všech stránkách zlepšovat svou organisaci a činnost a stavět si stále vyšší cíle.

§ 14.

Ředitel.

(1) V čele podniku komunálního hospodářství je ředitel; ředitelem může být toliko československý občan oddaný lidově demokratickému řádu a k vedení podniku politicky a odborově schopný.

(2) Ředitele do funkce ustanovuje a z funkce odvolává rada vedoucího národního výboru. Návrh na ustanovení nebo odvolání podává její příslušný odbor (správa) po slyšení krajského orgánu jednotné odborové organisace, a jde-li o podnik místního, okresního, městského nebo obvodního národního výboru, se souhlasem příslušného odboru (správy) rady národního výboru vyššího stupně. U podniku místního národního výboru, u jehož rady není zřízen odbor pro místní hospodářství, vyžádá si rada před svým usnesením stanovisko příslušného odboru (správy) rady národního výboru vyššího stupně.

(3) Ředitel složí do rukou předsedy vedoucího národního výboru slib, že bude svědomitě plnit své povinnosti v souladu se zájmy státu a státního plánu rozvoje národního hospodářství a s potřebami pracujících. Dnem slibu se ředitel ujímá své funkce a stává se zaměstnancem podniku, pokud jím nebyl již dříve.

(4) Funkce ředitele zaniká odvoláním, vzdáním se funkce, jež bylo vzato radou vedoucího národního výboru na vědomí, nebo skončením pracovního poměru. Vzdání se stává účinným, jakmile je vezme rada vedoucího národního výboru na vědomí. Ustanovení odstavce 2 platí obdobně i pro usnesení, jímž rada odvolává ředitele z funkce nebo bere na vědomí, že se funkce vzdal. Ukončení pracovního poměru ředitele se řídí obecně platnými předpisy; příslušné opatření činí rada vedoucího národního výboru.

§ 15.

Právní postavení ředitele.

(1) Ředitel vede činnost podniku komunálního hospodářství, zastupuje jej a jedná jeho jménem.

(2) Za splnění svých povinností a za splnění úkolů uložených podniku je ředitel osobně odpovědný vedoucímu příslušného odboru (příslušné správy) rady vedoucího národního výboru. Není-li u místního národního výboru, který je pro podnik vedoucím národním výborem, zřízen odbor pro místní hospodářství, je ředitel podniku odpovědný radě.

(3) O všech věcech podniku rozhoduje ředitel samostatně, pokud podle zvláštních předpisů není rozhodnutí vyhrazeno nadřízenému orgánu nebo pokud se nevyžaduje schválení či souhlas tohoto orgánu nebo hlavního (vedoucího) účetního. Ředitel zejména disponuje v souladu s úkoly státního plánu rozvoje národního hospodářství a ve shodě s právním řádem všemi prostředky podniku, soustavně kontroluje plnění úkolů podniku, řídí výběr a rozmístění kádrů, dbá o zachování finanční, smluvní a pracovní kázně, napomáhá rozvoji socialistického soutěžení a pečuje, aby bylo chráněno socialistické vlastnictví.

(4) Ředitel vydává v souhlase se zásadami stanovenými ministerstvem místního hospodářství organisační řád, jímž určuje vnitřní organisaci podniku. Organisační řád schvaluje rada vedoucího národního výboru.

(5) Ředitel nesmí vykonávat zaměstnání, funkci nebo činnost, které jsou v rozporu se zájmy podniku.

§ 16.

Ředitelův náměstek a zastupování ředitele.

(1) Náměstkem ředitele podniku je vedoucí provozu (hlavní technik); je přímo podřízen řediteli; vede provozně technickou činnost podniku a odpovídá řediteli za splnění úkolů podniku.

(2) Vedoucího provozu (hlavního technika) pověřuje funkcí a z funkce odvolává ředitel se souhlasem rady vedoucího národního výboru. V podnicích, ve kterých se zřetelem na jejich rozsah není účelné zřídit funkci vedoucího provozu, pověří ředitel se souhlasem rady vedoucího národního výboru funkcí náměstka některého ze zaměstnanců podniku.

(3) Náměstek zastupuje ředitele v době jeho nepřítomnosti nebo zaneprázdnění v plném rozsahu jeho pravomocí.

§ 17.

Hlavní (vedoucí) účetní.

(1) Hlavní (vedoucí) účetní vykonává funkci státního kontrolního orgánu ve věcech zachování hospodářské, finanční a rozpočtové kázně.

(2) Úkoly hlavního (vedoucího) účetního a jeho právní postavení upravují zvláštní předpisy.

§ 18.

Správní aparát.

(1) Ředitel vytváří podle rozsahu podniku a povahy jeho činnosti správní aparát jako svůj pomocný orgán.

(2) Správní aparát obstarává zejména tyto úkoly: věci plánovací, věci finančního plánu, věci administrativní, věci technické kontroly a věci provozní kontroly. Rozsah a počet příslušných složek správního aparátu a jejich personální obsazení se řídí hospodářskou účelností, musí být úměrné rozsahu podniku a odpovídat zásadě nejvyšší hospodárnosti a nejmenších výdajů na správní aparát; obsah činnosti těchto složek je určen organisačním řádem podniku.

(3) Organisace účetní služby je upravena zvláštními předpisy.

§ 19.

Podřízení provozoven a technických oddělení.

(1) Vedoucímu provozu (hlavnímu technikovi), pokud je v podniku zřízen, jsou přímo podřízeni vedoucí jednotlivých provozoven, po případě úseků.

(2) Jsou-li v podniku, se zřetelem na jeho rozsah, zřízena technická oddělení (na př. oddělení konstrukční, technologické, nástrojové, oddělení hlavního mechanika, hlavního energetika a oddělení provozně dispečerské), jsou rovněž podřízena vedoucímu provozu.

§ 20.

Podpisování za podnik.

(1) Podnik komunálního hospodářství ohlásí k zápisu do podnikového rejstříku ředitele a jeho náměstka. Tyto osoby se podepíší před soudem nebo podají svůj podpis v ověřené formě.

(2) Za podnik se podepisuje tak, že k vytištěnému nebo kýmkoliv napsanému názvu podniku připojí ředitel (náměstek) svůj podpis.

§ 21.

Odpovědnost za škodu.

(1) Ředitel a osoby, které zastupují podnik komunálního hospodářství nebo obstarávají jeho věci, odpovídají za škodu, kterou podniku svým zaviněním způsobili. O nárocích na náhradu škody rozhoduje soud, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak.

(2) Nárok na náhradu škody způsobené podniku jeho ředitelem uplatňuje pro podnik příslušný odbor (správa) rady vedoucího národního výboru.

Oddíl IV.

Technickohospodářský a finanční plán.

§ 22.

(1) Podnik komunálního hospodářství sestavuje svůj technickohospodářský a finanční plán, jenž je součástí státního plánu rozvoje národního hospodářství a navazuje na státní rozpočet. Podrobnosti o tomto plánu jsou stanoveny zvláštními předpisy.

(2) S plánem podniku musí být seznámeni všichni jeho zaměstnanci. Proto se vypracovává za aktivní účasti všech zaměstnanců. Technickoorganisační opatření v plánu předvídaná směřují k tomu, aby byla zavedena dokonalejší organisace práce, využity všechny reservy a dosaženo co největší hospodárnosti při stálém zvyšování jakosti služeb.

(3) Podkladem pro vypracování návrhu plánu jsou technickohospodářské normy, které jsou prostředkem k plnému využití provozního zařízení a provozního dne a k nejhospodárnější spotřebě energie a materiálu a tím i ke zvyšování produktivity práce. Ředitel podniku je proto povinen dbát o soustavné prověřování a doplňování technickohospodářských norem.

(4) Aby splnění úkolů daných plánem bylo zajištěno, uzavírá podnik hospodářské smlouvy podle platných předpisů.

Oddíl V.

Práce a pracující.

§ 23.

Účast pracujících na plnění úkolů podniku.

(1) Rozhodujícím činitelem při plnění plánu jsou pracující v podniku. Jejich správný poměr k práci a z něho vyrůstající budovatelské pracovní methody jsou hybnou silou vývoje socialistického hospodářství. Za účelem využití tohoto nového poměru k práci organisuje závodní rada výrobní porady, při nichž formou kritiky a sebekritiky jsou řešeny pracovní problémy podniku a projednávána technickoorganisační opatření k zajištění plnění plánu. Vedení podniku projednává se závodní radou náplň těchto výrobních porad; zajišťuje účast svých zástupců a referáty k pracovním problémům, jakož i uskutečňování podnětných návrhů účastníků výrobních porad.

(2) Práce podniku musí být organisována tak, aby se opírala o uvědomělé pracovní úsilí, iniciativu a tvůrčí schopnosti pracujících, jejichž výrazem je so-

cialistické soutěžení, zaměřované na splnění úkolů v dané době nejdůležitějších, a novátorské hnutí, které lepším zvládnutím techniky významně překonává průměrné výkony a uplatňuje praktické zkušenosti pracujících. Výrazem socialistického soutěžení je zejména uzavírání socialistických závazků.

(3) Současně s vypracováním technickohospodářského a finančního plánu jsou připravovány a uzavírány kolektivní smlouvy mezi vedením podniku a pracujícími, zastoupenými závodní radou. Kolektivní smlouvy stanoví jak povinnosti podniku vůči pracujícím, zejména po stránce technického zlepšení, organisace práce a prohloubení sociální, zdravotní a kulturní péče o pracující podniku, tak i povinnosti pracujících vůči podniku, zejména pokud jde o plnění a překračování plánu, o zvyšování produktivity práce a o zhospodárnění výroby. Plnění kolektivních smluv je třeba pravidelně kontrolovat.

(4) Vedení podniku se při své denní práci opírá o pracující podniku tím, že na všech úsecích co nejúžeji spolupracuje s jednotnou odborovou organisací a jinými masovými organisacemi.

§ 24.

Přijímání zaměstnanců.

(1) Nejvyšší počet zaměstnanců, které podnik komunálního hospodářství potřebuje ke splnění daných úkolů, je stanoven v podnikovém plánu (plán práce a kádrů). Podnik je povinen důslednou prověrkou pracovišť odkrývat pracovní reservy. Zároveň je povinen za pomoci příslušného odboru (příslušné správy) rady vedoucího národního výboru vyvíjet úsilí k získání nezbytného počtu zaměstnanců nutných ke splnění plánovaných úkolů, při čemž ve stále větší míře zapojuje do práce ženy a osoby se změněnou pracovní schopností, pro něž vytváří potřebné pracovní podmínky.

(2) Zaměstnance podniku přijímá, na pracovní místa zařazuje a opatření o skončení jejich pracovního poměru činí ředitel. Ředitel může tuto svou působnost přenést na svého náměstka.

(3) Pracovní poměry zaměstnanců podniku se řídí obecně platnými předpisy. Je-li se zaměstnancem rozvázán pracovní poměr bez výpovědi, musí mu být oznámen důvod.

§ 25.

Odměna za práci.

(1) Mzdové poměry zamestnanců podniků komunálního hospodářství se řídí ustanoveními platnými pro zaměstnance, na které se vztahují předpisy o státní mzdové politice.

(2) Podnik je povinen zavádět všeobecně soustavu mezd podle zásluhy, v níž se hodnotí práce podle její jakosti, množství a společenského významu. Při hodnocení jakosti práce se přihlíží k potřebným znalostem, dovednosti, odpovědnosti, námaze pracujícího a ztěžujícím vlivům prostředí. Úkolové mzdy a odměňování zvýšeného výkonu prémiemi je třeba zavádět všude, kde jsou pro to vhodné předpoklady. Mimořádné odměny lze zaměstnancům poskytovat jen, pokud je to přípustné podle zvláštních předpisů.

§ 26.

Ochrana života a zdraví pracujících.

(1) Podnik komunálního hospodářství je povinen plánovitě budovat a zlepšovat zařízení na ochranu života a zdraví pracujících; zejména zajišťuje podmínky pro bezpečnou a zdravotně nezávadnou práci, opatřuje vhodné osobní ochranné pomůcky, vede evidenci úrazů a nemocí z povolání a zjišťuje a odstraňuje jejich příčiny. Zvláštní předpisy stanoví, v jakém rozsahu se vybudují zařízení péče o zdraví pracujících a v jakém rozsahu nese náklady spojené s jejich provozem jednak státní zdravotní správa, jednak podnik.

(2) Podnik je povinen pravidelně školit své zaměstnance, zejména nově přijímané nebo přidělované na jiná pracoviště, o úrazové zábraně, o methodách bezpečné práce, o boji proti nemocem souvisícím s povoláním a o ochraně zdraví vůbec. Při tom postupuje v úzké spolupráci s příslušnými orgány jednotné odborové organisace.

§ 27.

Výchova dorostu.

Dorost podniků komunálního hospodářství je všestranně vychováván v učňovských školách, zřízených podle zvláštních předpisů.

§ 28.

Péče o kádry.

(1) Ředitel rozmisťuje kádry podle jejich odborné a politické vyspělosti tak, aby každý pracující mohl uplatnit co nejlépe své schopnosti. Ředitel dále pečuje o tvoření kádrových reserv.

(2) O soustavné zvyšování politické a odborné vyspělosti zaměstnanců pečuje vedení podniku školením v závodních školách práce. Ti zaměstnanci, kteří jsou schopni dalšího růstu, zejména z řad nejlepších pracovníků a zlepšovatelů, a kteří tak tvoří zdroj pro obsazování vyšších a nejvyšších funkcí v podnicích, mohou být ředitelem vysláni na školení organisované správou pro místní hospodářství (správou komunálního hospodářství, správou bytového hospodářství a stavebnictví) rady krajského (ústředního) národního výboru nebo ministerstvem místního hospodářství.

(3) Péčí o kádry se zabývají všichni vedoucí v podniku.

Oddíl VI.

Technika provozu.

§ 29.

Provozní zařízení.

(1) Podnik komunálního hospodářství je povinen plně využít kapacity provozních zařízení, jež má

k disposici. Zařízení plně nevyužitá je nutno převést tam, kde jich lze lépe využít. O převodu provozních zařízení mezi podniky platí zvláštní předpisy.

(2) Svá zařízení udržuje podnik v řádném stavu, obnovuje je a v mezích hospodářské účelnosti je plánovitě doplňuje a zdokonaluje.

§ 30.

Provozní methody.

V podnicích komunálního hospodářství je třeba uplatňovat sovětské a jiné pokrokové methody práce a využívat výsledků, jichž bylo dosaženo ve výzkumnictví a v technickém rozvoji. Podle povahy podniku musí se uplatňovat methody vedoucí k zdokonalení provozu, jako jsou specialisace, mechanisace, kooperace a koncentrace. Při tom však u oborů, které bezprostředně poskytují služby obyvatelstvu, je nutno dodržovat zásadu účelné sítě provozoven.

§ 31.

Kontrola práce.

Každý zaměstnanec ručí za jakost své práce. Podnik organisuje vnitropodnikovou kontrolu, a kde to vyžaduje povaha provozu, i technickou kontrolu.

Oddíl VII.

Řízení podniků komunálního hospodářství.

§ 32.

Orgány řízení podniků komunálního hospodářství a jejich vzájemné vztahy.

(1) Bezprostřední řízení podniků komunálního hospodářství náleží příslušnému odboru nebo správě rady vedoucího národního výboru. Příslušným odborem, po případě příslušnou správou rady vedoucího národního výboru se rozumějí:

— odbor pro místní hospodářství
rady místního, okresního, městského nebo obvodního národního výboru,

— správa komunálního hospodářství
rady ústředního národního výboru
(pro všechny podniky komunálního hospodářství s výjimkou podniků stavebních),

— správa bytového hospodářství a stavebnictví
rady ústředního národního výboru
(pro podniky stavební).

(2) Je-li vedoucím národním výborem podniku komunálního hospodářství místní národní výbor, u jehož rady není zřízen odbor pro místní hospodářství, náleží bezprostřední řízení podniku radě tohoto národního výboru.

(3) Příslušný odbor (správa) rady vedoucího národního výboru se při řízení podniků komunálního hospodářství řídí zákony a jinými právními předpisy a dále směrnicemi a pokyny svých nadřízených orgánů, t. j. jednak své rady, jednak příslušného odboru (správy) rady národního výboru vyššího stupně a ministerstva místního hospodářství.

(4) Rada vedoucího národního výboru se při řízení podniků komunálního hospodářství řídí zákony a jinými právními předpisy a dále směrnicemi svých nadřízených orgánů, t. j. jednak svého národního výboru, jednak rady národního výboru vyššího stupně a vlády.

(5) Vedoucí národní výbor se při řízení podniků komunálního hospodářství řídí zákony a jinými právními předpisy a dále směrnicemi národního výboru vyššího stupně a vlády.

(6) Je-li vedoucím národním výborem podniku komunálního hospodářství místní národní výbor, u jehož rady není zřízen odbor pro místní hospodářství, může odbor pro místní hospodářství rady okresního národního výboru požadovat přímo od rady místního národního výboru splnění jejich úkolů při řízení podniku komunálního hospodářství, pokud jí tyto úkoly byly uloženy zákony, ostatními právními předpisy, usneseními vlády nebo usneseními národních výborů vyšších stupňů a jejich rad. Má-li odbor pro místní hospodářství rady okresního národního výboru za to, že je třeba radě místního národního výboru uložit další úkol, navrhne své radě, aby jí tento úkol uložila. Běžné věci může projednávat přímo s pracovníkem místního národního výboru, který byl pověřen obstaráváním prací v oboru místního hospodářství. Obdobně postupuje i příslušná správa rady krajského národního výboru, vždy však s vědomím příslušného odboru rady okresního národního výboru.

(7) Nesplní-li příslušný odbor (správa) rady vedoucího národního výboru nebo rada vedoucího národního výboru některý z úkolů při řízení podniků komunálního hospodářství a vyžaduje-li takové opatření zájem plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství nebo jiný důležitý obecný zájem, uloží jim splnění tohoto úkolu orgán jim nadřízený. Nesplní-li obdobně některý z úkolů vedoucí národní výbor, uloží mu splnění tohoto úkolu národní výbor vyššího stupně nebo vláda.

(8) Orgán, který je oprávněn podle odstavce 7 uložit splnění určitého úkolu při řízení podniků komunálního hospodářství, může tento úkol provést sám, je-li tu nebezpečí v prodlení. Stejně může postupovat, vyžadují-li to důvody hospodárnosti nebo zájem na plynulém provozu podniku.

§ 33.

Působnost odboru (správy) rady vedoucího národního výboru.

(1) Příslušnému odboru (správě) rady vedoucího národního výboru náleží vůči podnikům komunálního hospodářství činit všechna rozhodnutí a opatření, jež plynou z bezprostředního řízení podniků, pokud nejsou vyhrazena radě nebo zasedání vedoucího národního výboru; i v tomto případě však odbor (správa) připravuje podklady pro jejich jednání. Činnost podniků řídí odbor (správa) tak, aby byly splněny úkoly dané komunálnímu hospodářství zákony a jinými právními předpisy, státním plánem rozvoje národního hospodářství a nadřízenými orgány. V rámci platných

předpisů a směrnic nadřízených orgánů uplatňuje vlastní iniciativu a volí prostředky, jež jsou za daných okolností vhodné k dosažení tohoto cíle.

(2) Příslušný odbor (správa) rady vedoucího národního výboru vykonává vůči podnikům komunálního hospodářství zejména tuto činnost:

— dbá o to, aby vnitřní organisace podniku byla účelná a hospodárná a odpovídala platným směrnicím;

— začleňuje základní fondy do podniků, vyčleňuje je z podniků a schvaluje v rámci platných předpisů majetkové převody;

— vypracovává podle methodických pokynů plán komunálního hospodářství, projednává jej s příslušnými orgány, především s plánovací komisí svého národního výboru, a provádí jeho rozpis;

— vypracovává náplň ukazatelů plánu s hlediska potřeb svého územního obvodu, při čemž se opírá v nejširší míře o návrhy a podněty stálých komisí a svého aktivu;

— zajišťuje vypracování technickohospodářských a finančních plánů podniků a prověřuje je;

— kontroluje plnění plánu a pomáhá podnikům odstraňovat nedostatky v jeho plnění, především pokud jde o služby pro obyvatelstvo a pro vzhled obce a o opravy a údržbu domovního majetku;

— provádí kontrolu cen;

— sleduje dodržování platných mzdových a pracovních předpisů;

— kontroluje opatření podniků pro bezpečnost a hygienu práce;

— sleduje čerpání mzdových fondů a činí opatření k jejich dodržování;

— činí opatření k odstranění absence a fluktuace;

— kontroluje plnění kolektivních smluv a podporuje rozvoj socialistického soutěžení;

— dbá o to, aby podniky komunálního hospodářství se řídily zásadami socialistického hospodářství;

— dohlíží ve spolupráci s finančním odborem a bankou na finanční hospodaření podniků, na včasné provádění odvodů do rozpočtu a na účetní pořádek v podnicích;

— spravuje fond rozvoje místního hospodářství;

— sleduje zásobování a odbyt podniků a působí k tomu, aby v co největší míře byly při činnosti podniků komunálního hospodářství používány místní zdroje surovin;

— vyřizuje stížnosti pracujících na činnost podniků.

(3) Jestliže odbor pro místní hospodářství rady místního, obvodního, městského nebo okresního národního výboru potřebuje pro splnění některého z úkolů uvedených v odstavcích 1 a 2 odborné pomoci, požádá o ni odbor, po případě správu rady národního výboru vyššího stupně. Obdobně postupuje také rada místního národního výboru, u níž není zřízen odbor pro místní hospodářství.

§ 34.

Úkoly rady vedoucího národního výboru.

(1) Rada vedoucího národního výboru zajišťuje a organisuje plnění úkolů národního výboru v oboru komunálního hospodářství a provádí jeho usnesení. Řídí práci svého příslušného odboru, pokud je zřízen, po případě své příslušné správy směrnicemi a pokyny a vytyčuje jim úkoly; jejich práci také kontroluje. Organisuje též účast pracujících na plnění úkolů národního výboru.

(2) Rada místního národního výboru, u níž není zřízen odbor pro místní hospodářství, pověřuje konkretními úkoly některého ze zaměstnanců národního výboru, člena rady nebo člena národního výboru, po případě dobrovolného pracovníka z řad občanů.

(3) Radě vedoucího národního výboru je vyhrazeno:

— pověřovat funkcí ředitele, po případě likvidátora podniku komunálního hospodářství a odvolávat jej z funkce, přijímat jeho prohlášení o vzdání se funkce nebo činit opatření k ukončení jeho pracovního poměru;

— dávat souhlas k pověření funkcí ředitelova náměstka a k jeho odvolání z této funkce;

— schvalovat organisační řád podniků komunálního hospodářství.

(4) Rada vedoucího národního výboru určuje v mezích ukazatelů stanovených vyššími orgány podrobnější ukazatele s hlediska místních potřeb. Projednává a schvaluje účetní výkazy podniků komunálního hospodářství podle zvláštních předpisů o tom vydaných. Dále projednává způsobem stanoveným v methodických pokynech technickoprůmyslový a finanční plán podniků.

§ 35.

Aktiv výkonných orgánů vedoucího národního výboru.

(1) Hlavním předpokladem úspěšného splnění všech úkolů příslušného odboru (správy) rady vedoucího národního výboru je, aby se v celé své práci opíral o nejširší iniciativu a podporu pracujících. K dosažení lepšího spojení s pracujícími vytváří vedoucí odboru (správy) podle povahy věci a podle místních podmínek pomocné a poradní sbory, komise a aktivy.

(2) Pomocné a poradní sbory, komise a aktivy při odboru (správě) mohou být zřizovány buď pro úkoly trvalého rázu nebo i pro úkoly dočasné. Mohou být vytvářeny jednotlivě pro obor komunálního hospodářství nebo skupinu oborů, po případě i pro všechny skupiny oborů. Do těchto sborů, komisí a aktivů jsou povoláváni především nejlepší pracovníci podniků a organisací, jiní odborníci a vzorní pracovníci, vědečtí pracovníci a další občané, kteří svými zkušenostmi a znalostmi mohou pomoci k řešení problému, pro který se sbor (komise, aktiv) zřizuje.

(3) Za pomoci takto vytvořeného širokého okruhu spolupracovníků vysvětluje odbor (správa) občanům všechna důležitá opatření, jež připravuje nebo provádí, získává je pro jejich uskutečňování, organisuje

všestranné rozvíjení iniciativy jak pracovníků komunálního hospodářství, tak i vědeckých a jiných pracovníků, uplatňování a rozšiřování pokrokových pracovních method a vědeckých poznatků v práci, rozvíjení socialistického soutěžení i kontrolu práce.

(4) Rada místního národního výboru, u níž není zřízen odbor pro místní hospodářství, vytváří si obdobně jako poradní orgány pomocné komise, které jí pomáhají připravit správné řešení problémů komunálního hospodářství, především po odborné stránce.

§ 36.

Úkoly vedoucího národního výboru.

(1) Hlavním úkolem vedoucího národního výboru v oboru komunálního hospodářství je péče o neustálý rozvoj a soustavné zlepšování služeb ke stále větší spokojenosti obyvatelstva, o plánovitou údržbu a výstavbu bytového majetku, o trvalé zlepšování vnější úpravy a vzhledu obce a o snižování vlastních nákladů. Tyto úkoly se uskutečňují zejména všestranným využitím místních zdrojů surovin, lepším využitím výrobních prostředků, zaváděním lepší technologie, zvyšováním produktivity práce, účelným rozmístěním provozoven a poskytováním pracovních příležitostí místnímu obyvatelstvu.

(2) Vedoucí národní výbor projednává ve svých zasedáních všechny závažné otázky komunálního hospodářství a hodnotí na základě zpráv své rady, svých komisí a svých členů dosažené výsledky. Svými usneseními dává směrnice pro činnost svých výkonných orgánů (rady a příslušného odboru, pokud je zřízen, po případě správy), svých členů a stálých komisí a vytyčuje jim úkoly; dodržování daných směrnic a plnění vytyčených úkolů kontroluje.

(3) Zasedání vedoucího národního výboru je vyhrazeno:

— zřizovat a zrušovat podniky komunálního hospodářství;

— stanovit v rozpočtovém usnesení vztahy finančních plánů svých podniků komunálního hospodářství k svému rozpočtu.

(4) Vedoucí národní výbor zapojuje do své práce prostřednictvím své stálé komise pro místní hospodářství co největší počet pracujících jako aktivisty. Stálá komise a její aktivité pracují podle pokynů národního výboru. Národní výbor pověřuje stálou komisi zejména prováděním průzkumu v podnicích o tom, jak jsou plněny úkoly vyplývající z usnesení vlády a z usnesení národního výboru, zjišťováním možností pro zlepšování a rozšiřování služeb obyvatelstvu, odkrýváním závad a nedostatků a šetřením o stížnostech občanů.

§ 37.

Celookresní působnost odboru pro místní hospodářství rady okresního národního výboru a celokrajská působnost příslušné správy rady krajského národního výboru.

(1) Odbor pro místní hospodářství rady okresního národního výboru vykonává v oboru komunálního hospodářství zejména tuto působnost vztahující se na všechny podniky v okrese (celookresní působnost):

— zajišťuje zavádění účelné a hospodárné vnitřní organisace podniků;

— vypracovává podle methodických pokynů plán komunálního hospodářství okresu, projednává jej s příslušnými orgány, především s okresní plánovací komisí, a po schválení provádí jeho rozpis;

— vypracovává náplň ukazatelů plánu především s hlediska potřeb okresu;

— řídí vypracování technickohospodářských a finančních plánů;

— řídí investiční politiku podniků, zejména rozdělování podlimitních investic;

— kontroluje plnění plánu a činí opatření pro odstranění příčin neplnění plánu;

— prověřuje a zpracovává statistické výkazy;

— provádí cenovou kontrolu podle příslušných předpisů;

— organisuje a řídí občanskou kontrolu provozoven;

— organisuje zavádění výkonových norem a mzdových a platových úprav;

— kontroluje čerpání mzdových fondů a činí potřebná opatření při jejich překročení;

— kontroluje dodržování platných mzdových předpisů;

— organisuje výběr a rozmisťování kádrů, nábor pracovníků a umisťování žen a osob se změněnou pracovní schopností;

— provádí podle předpisů o organisaci účetní služby výkon funkce státního kontrolního orgánu ve věcech zachovávání hospodářské, finanční a rozpočtové kázně;

— organisuje a řídí účetní evidenci a účetní službu;

— obstarává věci úvěrování a financování podniků;

— zajišťuje řádné využití provozního zařízení a jeho plánovitou údržbu;

— organisuje a prověřuje zavádění technickohospodářských norem, technologických postupů a nových method práce;

— zajišťuje realisaci zlepšovacích námětů;

— zajišťuje rozvoj socialistického soutěžení a uzavírání kolektivních smluv;

— organisuje činnost technické kontroly a činí opatření pro zlepšování kvality služeb;

— organisuje využívání surovin z místních zdrojů;

— poskytuje podnikům pomoc, zejména po stránce technické a odborné;

— činí opatření pro bezpečnost práce a pro organisování požární ochrany.

(2) Při provádění činnosti uvedené v odstavci 1 dává odbor pro místní hospodářství rady okresního

národního výboru podnikům komunálního hospodářství místních národních výborů směrnice a pokyny, vytyčuje jim úkoly a kontroluje jejich plnění zpravidla prostřednictvím příslušného odboru pro místní hospodářství rady místního národního výboru; bez vědomí tohoto odboru nezasahuje přímo do řízení těchto podniků. Jde-li o podnik místního národního výboru, u jehož rady není zřízen odbor pro místní hospodářství, postupuje odbor pro místní hospodářství rady okresního národního výboru podle ustanovení § 32 odst. 6.

(3) Odbor pro místní hospodářství rady okresního národního výboru vykonává též působnost, kterou mu svěřují zvláštní předpisy jakožto orgánu vyššího stupně, na př.:

— dává souhlas k podání návrhu na pověření funkcí ředitele (likvidátora) podniku nebo na odvolání z této funkce nebo na usnesení, jímž se jeho vzdání funkce bere na vědomí;

— provádí v rámci předpisů o tom platných převody správy majetku administrativním opatřením, po případě schvaluje převody provedené dohodou.

(4) Správě pro místní hospodářství (správě komunálního hospodářství, po případě správě bytového hospodářství a stavebnictví) rady krajského národního výboru náleží vzhledem ke všem podnikům komunálního hospodářství v kraji organisovat, řídit a kontrolovat činnost uvedenou v odstavcích 1 až 3 (celokrajská působnost): kromě toho ještě:

— zúčastní se schvalování nadlimitních investic v ministerstvu místního hospodářství,

— řídí krajské internátní školy a zajišťuje prostřednictvím krajského ředitelství učňovských škol odborné školení učňů,

— spravuje fond rozvoje místního hospodářství.

(5) Příslušná správa rady krajského národního výboru vykonává zejména tuto působnost, kterou jí svěřují zvláštní předpisy jakožto orgánu vyššího stupně:

— provádí změny v členění podniků podle zmocnění ministerstva místního hospodářství;

— schvaluje příděl ředitelským fondům.

§ 38.

Působnost krajského národního výboru a jeho výkonných orgánů ve věcech odbytu a zásobování komunálního hospodářství.

Odbyt a zásobování podniků komunálního hospodářství jsou organisovány podle zvláštních předpisů v krajských odbytových a zásobovacích základnách jako chozrasčotních jednotkách, jež řídí a kontroluje krajský národní výbor a jeho výkonné orgány.

§ 39.

Působnost ministerstva místního hospodářství.

(1) Ministerstvo místního hospodářství plní v oboru komunálního hospodářství zejména tyto úkoly:

— methodicky usměrňuje a organisuje plánovací práce, vypracovává návrhy hospodářských, operativních i perspektivních plánů a předkládá je vládě, rozepisuje schválený plán na pověřenectvo místního hospodářství a na kraje, provádí soustavný rozbor a kontrolu plnění plánu a činí opatření potřebná pro splnění plánovaných úkolů;

— stanoví zásady pro vnitřní organisaci podniků;

— provádí změny v členění podniků;

— provádí v rámci předpisů o tom platných převody správy majetku administrativním opatřením, po případě schvaluje převod provedený dohodou;

— vytyčuje zásady pro hospodářskou činnost podniků a pro jejich zásobování a odbyt, zajišťuje materiálně technické zásobování a likvidaci nadnormativních zásob a uzavírá rámcové hospodářské smlouvy;

— stanoví zásady pro výzkumnictví a vývoj v oboru komunálního hospodářství a zajišťuje technickou dokumentaci;

— pečuje o zachovávání přísného režimu hospodárnosti, o řádné a hospodárné využití energie a všech jejích zdrojů, o neustálé snižování vlastních nákladů a o zrychlování oběhu oběžných prostředků,

— zprostředkuje přenášení zkušeností mezi podřízenými odbory a správami i podniky komunálního hospodářství;

— poskytuje podřízeným správám a odborům rad národních výborů odbornou technickou pomoc;

— podporuje a umožňuje tvůrčí činnost pracovníků pro soustavné zvyšování technické úrovně, produktivity práce a hospodárnosti a podporuje rozvoj socialistického soutěžení;

— organisuje, řídí a kontroluje operativně technickou a statistickou evidenci, sestavuje souborné výkazy a provádí jejich rozbory, řídí kontrolní a revisní činnost; v závažných případech provádí kontroly a revise hospodářské a finanční činnosti podniků;

— řídí kádrovou politiku, pečuje o výchovu učňů a o zvyšování politické a odborné úrovně středních technických a vedoucích kádrů a organisuje jejich školení;

— řídí mzdovou politiku a stanoví zásady pro uzavírání kolektivních smluv;

— vydává pokyny pro bezpečnost práce a pro organisování požární ochrany.

(2) Ministerstvo místního hospodářství dává směrnice a pokyny a vytyčuje úkoly zpravidla příslušným správám rad krajských národních výborů; na orgány nižšího stupně nebo na podniky se obrací přímo jen s vědomím těchto správ a odborů jim podřízených.

§ 40.

Úkoly národních výborů nižšího stupně.

(1) Národní výbory nižšího stupně, než jsou vedoucí národní výbory, jakož i jejich výkonné orgány sledují na svém území činnost podniků komunálního hospodářství a jejich provozoven, hodnotí, jak tyto podniky a provozovny plní své úkoly, a usnadňují jim

jejich plnění; upozorňují na zjištěné nedostatky a sledují, zda byla provedena náprava. Zejména sledují:

— rozmístění provozoven,

— kvalitu služeb a jejich ceny,

— dodržování dodacích lhůt.

(2) Ředitel podniku, po případě vedoucí provozovny je povinen dát předsedovi národního výboru nebo jeho příslušnému náměstkovi na jeho požádání vysvětlení a sdělit mu údaje nutné k tomu, aby národní výbor mohl plnit úkoly, stanovené mu v odstavci 1.

(3) Své připomínky uplatňuje národní výbor, po případě jeho výkonný orgán u vedoucího národního výboru nebo jeho výkonného orgánu. Vedoucí národní výbor (jeho výkonný orgán) je povinen připomínky projednat a sdělit k nim své odůvodněné stanovisko.

Oddíl VIII.

Závěrečné ustanovení.

§ 41.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1955.

Ministr:

v z. **Kopřiva** v. r.

24.

VYHLÁŠKA

ministerstva místního hospodářství

ze dne 18. února 1955,

kterou se vydává statut krajských odbytových a zásobovacích základen místního hospodářství.

Ministr místního hospodářství stanoví se souhlasem vlády podle § 20 zákona č. 105/1953 Sb., o místním průmyslu a komunálním hospodářství:

§ 1.

Zřízení krajských odbytových a zásobovacích základen místního hospodářství.

(1) Odbyt a zásobování místního průmyslu a komunálního hospodářství se organisuje v krajských odbytových a zásobovacích základnách místního hospodářství (dále jen „základny").

(2) Základnu zřizuje krajský národní výbor na návrh rady. Je pak základně nadřízen jako její vedoucí národní výbor a je za ni odpovědný.

(3) Základny plánují odbyt a zásobování podniků a organisací v působnosti ministerstva místního hospodářství. V položkách, jež určí ministerstvo místního hospodářství nebo správa pro místní hospodářství rady krajského národního výboru, základna též provádí buď ze skladů nebo traťově zásobování těchto podniků a organisací, jakož i zásobování soukromého sektoru.

(4) Základna zásobuje výrobní družstva kraje podle místních poměrů na podkladě dohody uzavřené mezi ní a krajským svazem výrobních družstev a způsobem stanoveným hospodářskými smlouvami a specifikacemi.

(5) Základny využívají jako zdroje zásobování především nadnormativních zásob podniků, dále místních zdrojů surovin a použitelného průmyslového odpadu; tím snižují požadavky na materiálové fondy z ústředních bilancí.

§ 2.

Právní postavení.

(1) Základna je právnickou osobou. Vlastníkem jejího majetku je stát a základně je tento majetek svěřen do správy. Ve věcech tohoto majetku základna vystupuje a jedná vlastním jménem.

(2) Ve veřejných knihách a úředních rejstřících zapisuje se jako vlastník nemovitosti nebo práva, které má základna ve správě, československý stát s vyznačením této základny. Zápisy se provádějí na návrh základny.

(3) Základna je hospodářská organisace hospodařící podle zásad chozrasčotu. Zapisuje se do podnikového rejstříku.

(4) Základna hospodaří podle obchodního a finančního plánu, jenž je součástí státního plánu rozvoje národního hospodářství a navazuje na státní rozpočet. Základna je plánovací a účetní jednotkou.

(5) Finanční plán základny je svými vztahy zapojen na rozpočet krajského národního výboru.

(6) O majetku základen, o jejich obchodních a finančních plánech, o zásadách pro vedení, o zaměstnancích, o zrušování základen, o jejich účetní evidenci a o jejich řízení národními výbory, výkonnými orgány národních výborů a ministerstvem místního hospodářství platí přiměřeně předpisy o krajských podnicích místního průmyslu, pokud z výslovného předpisu nebo z povahy věci neplyne něco jiného.

§ 3.

Financování.

(1) Hospodaření s majetkem, který spravuje základna, se financuje a vztahy finančního plánu základny k rozpočtu krajského národního výboru se řídí obdobně předpisy, které platí pro hospodaření, financování, platební styk a kontrolu krajských podniků místního průmyslu.

(2) Základna soustřeďuje všechny své příjmy na obratovém účtu u Státní banky československé.

§ 4.

Ředitel.

(1) V čele základny je ředitel, kterého do funkce ustanovuje a z funkce odvolává rada krajského národního výboru na návrh správy pro místní hospodářství, podaný se souhlasem ministerstva místního hospodářství. Ředitel vede činnost základny, zastupuje ji a jedná jejím jménem.

(2) Za splnění svých povinností a za splnění úkolů uložených základně je ředitel osobně odpovědný vedoucímu správy pro místní hospodářství rady krajského národního výboru.

(3) O všech věcech základny rozhoduje ředitel samostatně, pokud podle zvláštních předpisů není rozhodnutí vyhrazeno nadřízenému orgánu nebo pokud se nevyžaduje schválení či souhlas tohoto orgánu nebo hlavního účetního. Ředitel zejména disponuje v souladu s úkoly státního plánu rozvoje národního hospodářství a ve shodě s právním řádem všemi prostředky základny, soustavně kontroluje plnění jejích úkolů, řídí výběr a rozmístění kádrů, dbá o zachování finanční, smluvní a pracovní kázně, napomáhá rozvoji socialistického soutěžení a pečuje, aby bylo chráněno státní socialistické vlastnictví.

(4) Ředitel nesmí vykonávat zaměstnání, funkci nebo činnost, které jsou v rozporu se zájmy základny.

(5) Ředitel základny se účastní porad u vedoucího správy pro místní hospodářství rady krajského národního výboru, jde-li o věci zásobování a odbytu. Spolupracuje s touto správou při vypracování návrhu plánu materiálně technického zásobování a odbytu a návrhu plánu maloobchodního obratu sítě v působnosti ministerstva místního hospodářství.

§ 5.

Vnitřní organisace.

(1) Ředitel vytváří podle rozsahu základny a povahy její činnosti správní aparát jako svůj pomocný orgán.

(2) Správní aparát opatřuje zejména tyto úkoly: věci plánovací, věci finančního plánu, věci kádrové, věci práce a mezd, věci obchodní a věci kontroly,

provozu. Počet a rozsah složek správního aparátu a jejich personální obsazení se řídí hospodářskou účelností, musí být úměrné rozsahu základny a odpovídat zásadě nejvyšší hospodárnosti a nejmenších výdajů na správní aparát. Organisace účetní služby je upravena zvláštními předpisy.

(3) Základna má dvě oddělení: odbytové a zásobovací. Odbytové oddělení obsahuje plánovací skupinu, skupinu výkonu odbytu a skupinu maloobchodního obratu. Zásobovací oddělení obsahuje plánovací skupinu a skupinu výkonu zásobování.

(4) Podrobnosti vnitřní organisace, pracovní náplň jednotlivých složek a jejich vztahy stanoví organisační řád. Vydá jej podle zásad stanovených ministerstvem místního hospodářství ředitel základny. Organisační řád podléhá schválení rady krajského národního výboru.

§ 6.

Činnost základen.

Ke splnění svých úkolů vykonává základna tuto činnost:

1. vypracovává návrhy krajských nomenklatur výrobků a činností podniků v působnosti ministerstva místního hospodářství;
2. sjednává dohodu o dodávkách výrobků s podniky státního a družstevního obchodu a s ostatními odběrateli;
3. úzce spolupracuje s odbytovými organisacemi jiných resortů a operativně řeší vzniklé potíže;
4. zásadně dbá toho, aby z výroby kraje byly nejdříve uspokojovány potřeby kraje, a to přednostně potřeby obyvatelstva před požadavky ostatních spotřebitelů;
5. sestavuje plán odbytu výrobků podniků místního průmyslu a komunálního hospodářství, jakož i kooperace a generálních oprav, a provádí krajské rozpisy;
6. rozděluje včas a racionálně objednávky na výrobní podniky se zřetelem na jejich výrobní kapacitu;
7. uzavírá s odběrateli hospodářské smlouvy a sleduje plnění hospodářských smluv uzavíraných podniky;
8. uzavírá s jednotlivými podniky v působnosti ministerstva místního hospodářství hospodářskou smlouvu na všechny dodávky;
9. účastní se jednání před státní arbitráží ve sporných otázkách týkajících se dodávek podniků místního průmyslu a komunálního hospodářství;
10. zajišťuje nejhospodárnější a nejúčelnější cestu zboží;
11. zabraňuje tvoření nadnormativních zásob a spolupracuje při likvidaci nadnormativních zásob hotových výrobků v podnicích v působnosti ministerstva místního hospodářství;
12. úzce spolupracuje s krajskou plánovací komisí při rozdělování fondů zboží pro obyvatelstvo z výroby podniků v působnosti ministerstva místního hospodářství;
13. spolupracuje se správou pro místní hospodářství na návrhu krajského plánu maloobchodního obratu sítě v působnosti ministerstva místního hospodářství; sleduje a kontroluje jeho plnění podniky podle ukazatelů plánu;
14. zřizuje a bezprostředně řídí prodejny průmyslového zboží širokého sortimentu vyráběného podniky místního průmyslu a komunálního hospodářství, zejména z místních zdrojů surovin a nadnormativních zásob, a to jak v krajských, tak větších okresních městech;
15. zřizuje a řídí pojízdné prodejny výrobků místního průmyslu a nadnormativních zásob a organisuje jejich zájezdy na zemědělské trhy, do průmyslových závodů a na vesnice;
16. zřizuje ve spolupráci s krajskou plánovací komisí a řídí vzorkovny výrobků místního průmyslu a vzorkovny místních zdrojů surovin a průmyslového odpadu a výrobků z nich zhotovených;
17. spolupracuje se správou pro místní hospodářství při koordinaci činnosti všech maloobchodních jednotek prodejní sítě v působnosti ministerstva místního hospodářství se zřetelem na místní potřebu a jednotnou methodiku;
18. sleduje plnění generálního plánu maloobchodní sítě a plnění plánu optimální sítě opravářské a údržbářské a sběren oprav a soustavně upozorňuje správu pro místní hospodářství rady krajského národního výboru na zjištěné nedostatky;
19. provádí průzkum místních potřeb obyvatelstva se zřetelem na rozvoj výroby zboží pro obyvatelstvo a na rozšiřování opravářské a údržbářské činnosti a přenáší do výroby prostřednictvím správy pro místní hospodářství rady krajského národního výboru připomínky obyvatelstva co do jakosti, rozšiřování sortimentu a zavádění nových výrobků;
20. zajišťuje a provádí propagaci všech výrobků a činností podniků místního průmyslu a komunálního hospodářství a pořádá krajské výstavy, módní přehlídky a pod.;
21. zajišťuje přesuny výrobků místního průmyslu mezi jednotlivými okresy a kraji a pořádá burzy hotových výrobků a nadnormativních zásob;
22. věnuje zvláštní péči exportním dodávkám a sleduje jejich plnění;
23. provádí skladově odbyt výrobků místního průmyslu pro některé mimotržní odběratele;
24. zavádí a rozšiřuje pokrokové methody práce v odbytu a zásobování;
25. sestavuje, zdůvodňuje a předkládá návrh plánu materiálně technického zásobování na suroviny, materiály a výrobky určené pro podniky a organisace v působnosti ministerstva místního hospodářství;
26. zásobuje podniky a organisace v působnosti ministerstva místního hospodářství určeným materiálem trať ově i ze skladů; u dodávek na své sklady zajišťuje kvalitativní přejímku zboží a obstarává podle potřeby i přípravu skladového materiálu;
27. pomáhá podnikům a organisacím v působnosti ministerstva místního hospodářství k soustavnému dosahování vyšší hospodárnosti ve stavu jejich zásob;

28. kontroluje podle pokynů vedoucího správy pro místní hospodářství rady krajského národního výboru stav materiálně technického zásobování u podniků a organisací v působnosti ministerstva místního hospodářství;

29. zajišťuje během roku operativní krytí nepředvídaných a nutných potřeb podniků a organisací v působnosti ministerstva místního hospodářství;

30. vede evidenci a předkládá předepsané výkazy odbytu i zásobování o stavu a pohybu určených materiálů a výrobků, sestavuje a předkládá v rámci platných předpisů statistické a účetní výkazy, rozbory a komentáře (průvodní zprávy); za tím účelem prověřuje příslušná hlášení podniků;

31. uzavírá s dodavateli hospodářské smlouvy a sleduje plnění hospodářských smluv uzavíraných podniky a organisacemi v působnosti ministerstva místního hospodářství;

32. úzce spolupracuje s krajskou plánovací komisí a okresní plánovací komisí při čerpání a využívání místních zdrojů surovin a průmyslového odpadu;

33. provádí výkup místních zdrojů surovin a průmyslového odpadu, pokud je to hospodářsky účelné;

34. spolupracuje při likvidaci nadměrných zásob v podnicích a organisacích v působnosti ministerstva místního hospodářství;

35. organisuje poptávkovou a zprostředkovatelskou službu při výkupu nadnormativních zásob v úzké spolupráci s ostatními základnami a podniky ostatních resortů;

36. provádí výkup a prodej nadnormativních zásob pro potřebu podniků a organisací v působnosti ministerstva místního hospodářství;

37. organisuje prodejní trhy a výstavky nadnormativních zásob;

38. zajišťuje skladovou techniku v prodejních skladech a provádí nákup materiálu a zboží a operativní plánování.

Řízení základen krajskými národními výbory a jejich výkonnými orgány.

§ 7.

(1) Bezprostřední řízení základny náleží správě pro místní hospodářství rady krajského národního výboru. Jí přísluší vůči základně činit všechna rozhodnutí a opatření, jež plynou z bezprostředního řízení, pokud nejsou vyhrazena radě nebo zasedání krajského národního výboru; i v tomto případě však správa připravuje podklady pro jejich jedání. Činnost základny řídí správa tak, aby byly splněny úkoly v odbytu a zásobování místního hospodářství dané zákony, jinými právními předpisy, státním plánem rozvoje národního hospodářství a nadřízenými orgány. V rámci platných předpisů a směrnic nadřízených orgánů uplatňuje správa vlastní iniciativu a volí prostředky, jež jsou za daných okolností vhodné k dosažení tohoto cíle.

(2) Správa pro místní hospodářství rady krajského národního výboru vykonává vůči základnám zejména tuto činnost:

— zajišťuje soulad návrhů plánu materiálně technického zásobování, plánu odbytu a plánu maloobchodního obratu sítě v působnosti ministerstva místního hospodářství, vypracovaných základnou, s ostatními částmi plánu;

— vypracovává náplň ukazatelů těchto plánů s hlediska potřeb kraje;

— organisuje provádění likvidace nadnormativních zásob v podnicích a organisacích v působnosti ministerstva místního hospodářství;

— podporuje realisaci požadavků základen při sestavování krajských bilancí krajskou plánovací komisí;

— organisuje čerpání a výkup průmyslového odpadu a jiných místních zdrojů surovin a jejich hospodářsky odůvodněné rozdělování podnikům a organisacím v působnosti ministerstva místního hospodářství;

— stanoví, v kterých dalších položkách — mimo položky určené ministerstvem místního hospodářství — provádí základna zásobování soukromého sektoru.

(3) O další činnosti správy pro místní hospodářství rady krajského národního výboru vůči základně platí přiměřeně předpisy o její činnosti vůči krajským podnikům místního průmyslu.

§ 8.

(1) Radě krajského národního výboru je vyhrazeno:

— pověřovat funkcí ředitele základny a odvolávat jej z funkce,

— přijímat jeho prohlášení o vzdání se funkce nebo činit opatření k ukončení jeho pracovního poměru,

— schvalovat organisační řád základny.

(2) Rada krajského národního výboru také projednává a schvaluje účetní výkazy základny podle zvláštních předpisů o tom vydaných. Dále projednává způsobem stanoveným v methodických pokynech obchodní a finanční plán základny.

§ 9.

Zasedání krajského národního výboru je vyhrazeno:

— zřídit nebo zrušit základnu,

— stanovit v rozpočtovém usnesení vztahy finančního plánu základny k svému rozpočtu.

§ 10.

Působnost ministerstva místního hospodářství.

(1) Ministerstvo místního hospodářství plní v oboru odbytu a zásobování místního hospodářství zejména tyto úkoly:

— methodicky usměrňuje a organisuje plánovací práce a vypracovává plán materiálně technického zásobování, plán odbytu a plán maloobchodního obratu sítě v oboru své působnosti;

— provádí soustavný rozbor a kontrolu plnění plánu a činí potřebná opatření pro splnění plánovaných úkolů;

— řídí a zajišťuje materiálně technické zásobování a odbyt podniků a organisací ve své působnosti a likvidování jejich nadnormativních zásob;

— řídí výkup a prodej nadnormativních zásob základnami, a to i v podnicích a organisacích jiných resortů;

— zajišťuje mezikrajové vyrovnání v nadnormativních zásobách;

— organisuje trhy a bursy v nadnormativních zásobách;

— zajišťuje v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními úřady mezikrajové vyrovnání v průmyslovém odpadu a ostatních místních zdrojích surovin;

— řídí zásadními směrnicemi skladové hospodářství základen;

— koordinuje u dodavatelských ministerstev nákup materiálu a zboží základnami;

— uzavírá rámcové hospodářské smlouvy v odbytu a zásobování a stanoví zásady pro uzavírání dílčích a přímých hospodářských smluv;

— vytyčuje zásady pro hospodářskou činnost základen, zejména pro vybudování optimální sítě jejich skladů a prodejen;

— určuje, v kterých položkách provádějí základny též zásobování soukromého sektoru.

(2) O další činnosti ministerstva místního hospodářství vůči základnám platí přiměřeně předpisy o jeho činnosti vůči krajským podnikům místního průmyslu.

§ 11.

Zvláštní ustanovení pro Prahu, Bratislavu a Vysoké Tatry.

(1) Pro území hlavního města Prahy zřídí základnu ústřední národní výbor; o úkolech ústředního národního výboru a jeho rady platí obdobně, co je v tomto statutu stanoveno o úkolech krajských národních výborů a jejich rad. Bezprostřední řízení základny v hlavním městě Praze náleží správě místního průmyslu rady ústředního národního výboru.

(2) V obvodu ústředního národního výboru v Bratislavě obstarává odbyt a zásobování místního hospodářství základna zřízená krajským národním výborem v Bratislavě.

(3) V obvodu městského národního výboru ve Vysokých Tatrách obstarává odbyt a zásobování místního hospodářství základna zřízená krajským národním výborem v Žilině.

§ 12.

Závěrečné ustanovení.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1955.

Ministr:

v z. **Kopřiva** v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z krajského národního výboru v Plzni.

Územní změny obcí.

Krajský národní výbor v Plzni usnesením ze dne 21. prosince 1954 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech,

1. odloučil s účinností od 1. ledna 1955 osadu Malé Hydčice od obce Bojanovice v okrese Horažďovice a připojil ji k obci Hliněný Újezdec v témže okrese.

Názvy obcí Bojanovice a Hliněný Újezdec se nemění a název Malé Hydčice se stává úředním názvem osady obce Hliněný Újezdec,

2. odloučil s účinností od 1. ledna 1955 zbytek osady Pavlovsko (5 popisných čísel) od obce Hrádek v okrese Rokycany a připojil ji k obci Dobřív v témže okrese.

Názvy obcí Hrádek a Dobřív se nemění a název Pavlovsko se stává úředním názvem osady obce Dobřív,

3. odloučil s účinností od 1. ledna 1955 část obce Kamenný Újezd zvanou „Lazarka" (34 popisných čísel) v okrese Stod od této obce a připojil ji k obci Nýřany v témže okrese.

Názvy obcí Kamenný Újezd a Nýřany se nemění a název „Lazarka" se stává názvem místní části obce Nýřany,

4. zrušil s účinností od 1. ledna 1955 obec Kochánov jako samostatnou obec v okrese Sušice. Její osadu Dolní Kochánov připojil k obci Petrovice, osadu Kochánov a její místní části Radkov, Žežulka a Kubíčkův dvůr připojil k obci Těšov u Sušice a místní části osady Kochánov Spáleniště, Mokřany, Šmídlův dvůr a Zadní chalupy připojil k obci Zámyšl.

Název Kochánov jako název obce se ruší a stává se názvem osady obce Těšov u Sušice. Název Dolní Kochánov se stává názvem osady obce Petrovice. Názvy Radkov, Žežulka a Kubíčkův dvůr se stávají názvy místních částí osady Kochánov v obci Těšov u Sušice. Názvy Spáleniště, Mokřany, Šmídlův dvůr a Zadní chalupy se stávají názvy místních částí obce Zámyšl.

*

Okresní národní výbor v Blatné usnesením ze dne 30. dubna 1954 podle § 18 dekretu č. 121/1945 Sb., o územní organisaci správy, vykonávané národními výbory, ve znění vládního nařízení č. 116/1949 Sb., odloučil s účinností od 30. dubna 1954 osadu Nouzov od obce Vacíkov v okrese Blatná a připojil ji k obci Volenice v témže okrese.

Názvy obcí Vacíkov a Volenice se nemění a název Nouzov stává se názvem osady obce Volenice.

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:
v z. Dr. **Lišková** v. r.

———

Z krajského národního výboru v Jihlavě.

Územní změny obcí.

Krajský národní výbor v Jihlavě usnesením ze dne 21. ledna 1955 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech,

1. odloučil s účinností od 1. ledna 1955 osadu Houserovka od obce Mezná v okrese Pelhřimov a vytvořil z ní samostatnou obec.

Ministerstvo vnitra stanovilo podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. pro nově vytvořenou obec úřední název „Houserovka",

2. odloučil s účinností od 1. ledna 1955 osadu Nemojov a samotu Hory od obce Putimov v okrese Pelhřimov a vytvořil z ní samostatnou obec.

Ministerstvo vnitra stanovilo podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. pro nově vytvořenou obec úřední název „Nemojov", při čemž označení Hory ponechalo jako označení místní části nově vytvořené obce Nemojov,

3. odloučil s účinností od 1. ledna 1955 osadu Vratišov od obce Čelistná v okrese Pelhřimov a připojil ji k obci Mezná v témže okrese.

Názvy obcí Čelistná a Mezná se nemění a název Vratišov se stává úředním názvem osady obce Mezná,

4. odloučil s účinností od 17. května 1954 osadu Bílý Kámen od obce Hlávkov v okrese Jihlava a vytvořil z ní samostatnou obec.

Ministerstvo vnitra stanovilo podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. pro nově vytvořenou obec úřední název „Bílý Kámen".

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:
Králíček v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra. — **Tiskne:** Knihtisk, národní podnik, základní závod 01 v Praze, Malá Strana, Karmelitská č. 6. — **Redakce a administrace:** Praha, Malá Strana, Tržiště č. 9. Telefon č. 498-41—49. — Předplatné na celý rok Kčs 60,—, na půl roku Kčs 30,—, na čtvrt roku Kčs 15,—. Předplácet i lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru uznává se jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 149—5320. — Novinová sazba povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022, č. 309.458-Tes 51. — **Dohlédací poštovní úřad Praha 022.**